

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 0 0

காரியாலயம்:—
வேளாளர் தெரு,
புரையாக்கம் சென்னை.

Vol 4]

1931 (ஆ) ஜூலை மீ 16உ

[No. 28]

பொருளடக்கம்.

1. தலைவக்கம் (Leader)	541	6. மானதசாத்திரம் (இடவுணர்வு)	
2. நவராத்திரி — ஓர் காதகம்		T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M.A. B.L.	550
K. N. சுந்தரேசன் B. A. (Hons)	543	7. அப்பர் (64-கலை-ஆகாய கமனம்)	
3. ஊழ்வினையும் ஆன்வினையும்		E. N. தனிகாசல முதலியார் B.A. B.L.	552
K. நாராயண ரெட்டிகர்ரு	545	8. கம்பாபாயணம் (சுக்ரீகீரு பல்லம்)	
4. ஞானமணி - (மந் திரசாலைச் சருக்கம்-38-48)		T. N. சேஷாசலம் B.A. B.L.	554
K. இராமரத்தம் ஐயர் B.A.	546	9. மதிப்புரை (சுருணவதி)	559
5. யாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்-வெண்பா)	548	10. வர்த்தமானம்.	559

கலாநிலயம்

அருமையினு மருமை.

2

காண்டோர் கண்ணும் கேட்டோர் செவியும் கருதுவோர் மனமுடல் கவரும்படி நிறைவேறிய கருமக்களே அரிய பெரிய வென்று ஆதரிக்கப்படுபவர்களை வாயினும், சொல்வதற் கொளியதாய்ச் செய்வதற்கோ அரிதினுமரியாதவது அன்பும் அறனும் உடையவோர் வாழ்க்கையைக் கடைபோக நடத்துதலையாகும், என்னும் விடயத்தைச் சென்றவார்த் துவக்கினோம். யாவருக்குத் தெரிந்ததொன்றேபோதும். நேரன் பிறித்குமிதமற்று மிகச்சிலரே அறியவல்ல இரகசியங்களில் மிக துண்சரியது. இதனில் ஏதேனும் ஐயமுண்டேல் அது தீர்வதற்கு ஒன்றிரண்டு செய்காட்சிகளால் (Experiment) சோதித்துத் தெளியலாமே. இச்சமயம் தம் அயலில் இருப்பாரை நோக்கி, “இப்பூயிக்கும் செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கும் போக்குவரவு நிறுவியிட்டனர்” என்று கூறவிசேஷம் அவர் “ஆ ஆ!” என வியப்பர். “உயிர்த்தி மூன்றுகாட்சிகளாகிய உடலிற்கு மாற்றுயிர் ஊட்ட வேர்மருந்து ஜர்மனியிலே ஒருவர் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்” என்றக்கால், “இது எதிர்பார்த்ததே, எனினும் வீரதை விர்த்தை” என விளம்புவார், “புதிய இவ்வாட்சிமுறைமால் இரஷ்யாதேயத்தில் வறமைபென்ற வார்த்தையே இல்லமற்போயிற்று” எனச் செப்பினால் அவருக்கு அத்தனைபும் இறும்பூதா யிருக்கும். “தூற்றிருப்பதேமு பாணைகள் இலக்கண இலக்கியங்களோடு கற்றவரொருவர் இருக்கின்றார்” என இயம்பினால் ‘அப்படியா’ என்று ஆச்சரியப்படுவார். “இன்னொருவர் தம் தேயத்திற்

காகப் பதினேழுமுறை நிறைசென்றிருக்கின்றனர்” என்பதகேட்கத்தம் வியப்பைவிளம்புவார். இன்னபடி அவரவர் மனப்பான்மைக்குத் தக்கவாறு ஆற்றத்திற்கரியவைகளாய் எண்ணப்பெற்றுப் பெரிதும் சிறிதமாய் வியப்பிற்கிடனாகவல்லன பல்பல. இவைகளுக்கிடையே “நம் அபலகத்தது, மாசிலாமணிஎன்பவார் அறம் பிறழாது எல்லோரிடத்தும் அன்புடையாராய் வாழ்த்துவருகின்றார்” என்று சொல்லீராயின் அதனைக்கேட்டவரிடத்தது வியப்பிற்குரியமெய்ப்பாடொன்றுத் தோன்றாமே காண்பீர். உண்மையில் கம்முடைய வியப்பெல்லாம் பொம்மனது வேண்டுவது இதற்கே. எனினும், வியப்பொன்று மில்லாததை வியத்தலும், வியத்தற்குரியதை மதியாதிருப்பதற்கான மார்த்துக் கியல்பாபிற்றே. “எல்லாவற்றிலும் இவ்வலகத்தில் ஆச்சரியமானது எது?” என்று வினவிய இயக்கனுக்கு உதிட்டாரன், “வீதிநிற் சொன்மொன்று போருக்கால், புதியதொன்று காண்பார்போல் சனக்கன் தம் மனைவாயில் விரைத்துவந்து நோக்குதலே விர்த்தையினும் வீர்த்தை” என இயம்பிய விடை ஏற்கப்பெற்றது. சாதலோபுதியதல்லாததாயிருக்க, அதுகளைக்கண்டு அதிசயிக்கும் மக்கள்தாம், அரிதினும் அரிதாய் நல்லாழ்வொருவன் நடத்துகின்றான் என்பதைக் கேட்டு வியவாமை விர்த்தையன் நெறின், வேறொன்று கூறலரிது. ஒருவன் நல்லாழ்வு வாழ்வதைக் கேட்டவுடனும் மற்ருவன் வியத்தலின் பி வாராயிருத்தலின் உட்காரணம் யாதெனஒருவாறு ஊகிக்கலாம். “நாணுத்தான் நல்லாழ்வார்

வாழ்கின்றோம்; நாளை, குடிக்கின்றோம், திருநெல்வேலியிலேயும் அங்கேயும் இருக்கின்றோம்” என்பனபோன்ற எண்ணங்கள் எழுவதால் அவன்பால் விபத்திற்குரிய சிறப்பொன்றும் இல்லையென்பது இவனுக்குத் தோன்றவில்லையெனும். ஆயினும், மணச் சான்றொப்பம் கொண்டு இமைப்பளவும் அவனை விட்டகலாமல் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கின்றதே. அது, “நீயும் நல்லீனே! நீரும் இன்றைக்கே நீ சொல்லிய பொய் இத்தனை. வீட்டினும் துறையும்போது பக்கத்து வீட்டுவாயிலில் நின்றவோர் மோட்டார்வண்டியைப்பார்த்து நெட்டியிருப்பீர்களேயே. போகிப் வருவாயிருந்தும் அதனை விடச் செல்லுபவர்தான் அவசியமாய் வண்டியைவைத்துக் கட்டப்பட்டுக்கின்றீர்கள். உன் மகனுக்கு வேலையாகும்பொருட்டுக் கொடுத்து இலஞ்சத்தை மறந்தீரேயோ! வழியிலே இவ்வெருநாள் உனக்கு வந்த மனம் செய்யவில்லைவன்றே நீ எய்திய சினம் இன்னும் மாறவில்லையே. நல்லீனே! நீ உன் அண்ணனுடன் பேசிக் கண்டித்து நோக்கினாயின. செருப்பிற்கு மெருகு சிந்தித்து குறைந்திருக்கின்றதென்று உன் வேலைக்காரனை இன்று காலையில் வாயில்வந்தவாறெல்லாம் வைத்தவனும் நீ அல்லையோ? நீ வந்த மனப்பகுதியினையென்பார்ந்துக் கொண்டிருந்தபோது கூடியபந்தகர உன் சிறுவனைப் புடைத்த கைகள் இன்னும் ஆறவில்லை. உனக்கு உபகாரங்கள் சில செய்திருக்குமொருவன், தன் மகனது விவாகத்திற்கு உன் வீட்டை இரண்டொரு நாள் உதவியடி உண்டே, நீ மறுத்துக்கொண்டீர் மெய்யை என்னென்றுரைப்பது!.....இத்தனைக்கும் இடையே, நீயும் நல்லீன் என்று நினைத்துக்கொள்கின்றீர்கள். இதற்கெல்லாம் எதிராக, நீ உண்மையாக உன் இலாபத்தைக் கருத்தமல் செய்து, நீ மனம் ஒன்றேனும் நினைத்துச்சொல், பார்ப்போம்” என்று இரக்கமின்றி இடித்துரைக்காமல், ‘நமக்கென்ன’ எனச் சும்மா சிறுப்பதில்லை. இப்பொழுது எப்படித் தப்புவான் என்னியோ, குருட்டு வழிகள் இரண்டு இருக்கின்றன: “இரக்க குற்றங்கள் கூட ஆற்றவகு யாரால் இருக்க இயலும்..... எல்லோரும் என்னையு நல்லவர்களாயிருந்தார்போதும்” என்றவோர் புல்லிய பெருமித்தால் அம்மனச்சாஸ்தியின் வாயை அடக்க முடியாதல் ஒன்று. மற்றது, “எல்லவர் நல்லவர் என்று பேரெடுத்தவர்கள்தம் வாழ்க்கையின் உள் துறைத்து பார்த்தால் இதனிலும் கோபிருக்கும்” என்ற பொல்லாப்பழியுடைய நினைவாரும், இது எவ்வாறாயினும், நமக்கு வேண்டிய இரக்கமின்றி உண்மை இப்பொழுது இவன் வாழ்கின்றே கிடைத்து விட்டது—நல்ல மையிருக்க யாவனாலும் இப்பலது என்பதை இவனே இறுதியில் ஒத்துக்கொள்கின்றான் என்றே!

ஆம்! கல்சலப்பும் விதிவிரும்பும் இன்றி நல்ல மைய அமர்ந்த வாழ்தலே யாதுதாம் அரியதாம். அம்மவரது வாழ்வதற்கு மென்மேலும் முயற்சியுடன் வரலாயின பன்றி அம்முயற்சி முற்றியதென்று அன்னவது ஒரு பொதுமையிலே. இச்செவ்வியில், ராபர்ட் ஹூய் ஸ்டீவன்ஸன் (Robert Louis Stevenson) என்னும் ஆங்கிலக் கட்டுரையாளர் ஒருவர் எம் நினைவிற்குவருகின்றார். பின்வரும் அவர் வாக்கியங்கள் இங்குப்பொருத்த முடையனவாகும்:—

To be honest, to be kind,—to earn a little and to spend a little less, to make upon the whole a family happier for his presence, to renounce when that shall be necessary and not be embittered, to

keep a few friends but these without capitulation—above all, on the same grim condition; to keep friends with himself—here is a task for all that a man has of fortitude and delicacy. He has an ambitious soul who would ask more; he has a hopeful spirit who should look in such an enterprise to be successful. There is indeed one element in human destiny that not blindness itself can controvert: Whatever else we are intended to do, we are not intended to succeed: Failure is the fate allotted. It is so in every art and study; it is so in the contentment of an living well.

[யோக்கியமாயும் பசும்படும் இருந்து—எதோ சிந்தித்து சம்பாதித்து, அதனறி சிந்தித்து குறைவாகச் செலவுசெய்து—தான் இருப்பதால் ஒரு குடும்பத்தின் சந்தோஷ மதிக்கிறபதாக்கி—அவசியம் செருப்போது மணம் கைக்காமல் துறத்து—அடிக் சில கண்பாக்கே, அரங்கும் அடிமையாகாமல், உடையலும், வன்முறையையும் அதே சிபத்தையென்படி தனக்குத்தானேயும் இடையறு கட்டினாலும் வாழ்வானாயின், திட்டபடும் துட்படும் உடைய ஒருவனுக்கு வேண்டிய அளவு வேலை இதோ இருக்கின்றது. இதற்கு மேல் ஒன்று செய்வன் போராசைக்காரன்; இந்தக் காரியத்தைச் சாதித்துவிடலாம் என்று எதிர்பார்ப்பவன் எதனையும் எளிதில் கம்பி விடுகின்ற தன்மையின் ஆதலேவென்றும், மனிதனுடையதலையெழுத்தில் குட்டுகாமலும் மறுக்காமலும் தரும் ஒன்றிருக்கின்றது உண்மை: கம்மையுடைய திருப்பதன் கோக்கம் வேறெதுவாயினும் ஆக—எதனினும் முற்றிய வெற்றியாவது அச்சோக்கத்தி மொன்றும். நம்முறம் நவறி விடுதலே நமக்கு அளித்த விதியாகும். ஒவ்வொரு கலையினும் ஒவ்வொரு கலையினும் இவ்வண்மையே—அதனினும், கற்றுக் வாழ்வதேயும் கலையினும் நம் விதி இப்படியேதான்.]

தன்னைபோல நம்பிய தாளாண்மைபின் செய்த இவ்விதி விதியில் அவலமாம் என்பது உண்மையே. கடவுளை நம்பி வாழ்க்கையெனும் கலையைப் பயின்ற முற்றினால் ராபர்ட் ஹூய் ஸ்டீவன்ஸனின் போல்கையற்றுச் சோரவேண்டாம். எனினும், நல்லவரென்ற நாமத்திற்கு சூரியவாரம் அல்லவென்றி அமைதியுடன் வாழ்வது எத்தனைக் கடினமென்பதை இவ்வாக்கியங்கள் சிறக்கக்காட்டுவதனால் இவ்வகளை இங்கே எழுதினோம்.

இதனால், தங்கிய துபர்த்தால் தொங்குந் தலையுடன் யாவருக் கிடக்கவேண்டியதே “கடன்” எனக் கமுறத்தில் எங்குக்குத்தன்று. வெற்றி னாய்க்குமே இல்லையோ என்பதனைக் கணித்தலென்றிக் கரும்களை ஆற்றினால், முற்றியுக் காலையில் மாட்டுவதுதாம் முற்றி மனிதனை அபித்திடாதெனும் நினைவையிலே வற்புறுத்துகின்றோம். கரும்க் கெட்டவிடத்தும் எண்ணற்கு சிதையாத தாலென் மனவமைதி மாறாது நிலத்திருக்கும். மனவமைதி மாறிய வாழ்க்கையில் கவையுமில்லை ஒளிபுயிலில்லை. இவையிரண்டும் இழந்தபின் எஞ்சிய எதனாலும் எந்நலமும் எய்தவேண்டும் இயற்றவேண்டும் இயலாது. செய்வதே கட்டுண்டும் அதன்பயன் சேர்வதுதம் செய்வன்றென்றுச் சிந்தித்திருப்பார்க்குத் தோல்வி மென்பதை எந்நாளும்மில்லை. தோல்விபோல் தோன்றுமனைபும் வீரமொடு தாங்குவார் வெல்லும் ஆற்றலிலும் தோல்விக்குத் தளராத வீரமே பெரிது. ஏனெனில் இவர் அத்தோல்வியையும் வென்றவொரு வீரராகின்றார். வெல்லுதலில்லை என்னும் மெய்ப்பறிற்றிருந் தோல்வியைப் புறக்கண இயலாமாதலின், ராபர்ட் ஹூய் ஸ்டீவன்ஸன் இன்றியமையா அம்முறறிவை இப்படி இனிதின் விளக்க முயற்சின் என்று இயம்புதல்வேண்டும்.

நவராத்திரி

[ஓர் நாடகம்]

[527-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

உரு:—துலுக்கலுக்குக் குழந்தைமேலா கண்? அந்தப் பெண்மேல் லல்லவோ—பேரென்ன, சுபத்திரையா? அவளை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டான்—பின் ஏன் இந்தப்பங்காளில் அலைந்தகொண்டிருக்கிறான்—ஏதோ சுட்சிக்காரன் வக்கீலையரைப் பார்க்கப்போவது போல் வந்து மூட்டைகளும் முடிச்சுமாய் வீட்டிலிறங்கி.....தெரியாதா—குட்டு—நான் போய், போலீசாரிடம் முறையிட்டேனும்—அந்தப்பெண்ணைச் சிறை மீட்டவேண்டும்! (விசைத்தோடி வருகிறான்).

தியா:—வா, என்னை எடுத்தேரு—கையில் சிலங்கு மாட்டவா ஓடிவருகிறாய்?—வா, இந்தா, கைகள்!

காமா:—சிறை என்றால் பயமேது—இருதரம்—தொண்டர் படைஞரையும் ஒருதரம்—கட்டுகடி மறியலில் மறுதரம்—சிறை எனின் குணங்கள் சிறுங்குவானா—ஆனால் இவனைச் சிறைமலிடைத்தால், நாம் குஞ்சவைக் காணுவதெங்கே!..... இரு—உருமயின்னை—பதட்டப்படாதே!

துரை:—சாந்தம்! சாந்தம் சார்க! பதறிப் பாழ்க்கேல்!

உரு:—போய் நான் பெட்டோல் டப்பாவைக் கொணர்கிறேன்—பயல் ஓடுவதாயிருந்தால், சாமியாரே, கண்ணைத் திறவுங்கள்—உமது கைத்திறனைக் காட்டு!

காமா:—அந்தப்பொம்மையை எடுத்துத்தாயேன்!
தியா:—கொலுவறையிலே எத்தனையோ இருக்க—இவனை வேண்டுமானேன்.

காமா:—அவை பழைய பொம்மைகள், புதிதே பகட்டிப் பசுபும், உருமயின்னை! அதுபோன்றது உலகிலேயே வேறு கிடையப்படுகிறதா? வேளைக்கு உதவுவா, அந்தப்பொம்மையைக் கொடு—நீ—சேட்கிற விலை தருகிறேன், இனாமக் வேண்டாம்!

உரு:—(ஓடிக்கொண்டே) விலை ராஜாருபாய்—எனக்கு அவசரம்—சாமியாரே போய்எடுத்துக்கொண்டீடும [வாய்ப் பாகையில் மறைகிறான்]

காமா:—நான் எடுத்துவருகிறேன், நீர் இரும்!

தியா:—என்ன மரியாதை வைக்கிறான் சாமியார்க்கு. அத்திருந்தேதெரிக்கிறதே இவர்களுக்கும் மறைகருமம்!

காமா:—உன்னைச் சிறையடைக்கும் அவசரம் அவனுக்கு—சேப்புக்காடுதமா? (மேல்கையில்)

துரை:—நானே போகிறேன்—உங்களுக்குத் தெரியாதா—(இறங்கி இடப்புறத்தில் மறைகிறான்)

தியா:—இதே நச்சுமயம்—(செடியில் மாட்டியிருக்கும் உருமயின்னை மேல்கையை எடுத்து) நிச்சயம் அதே!—எதையுந் காட்டும்—கண்ணையா செட்டி, சென்னை. C. R. T. என்றும் வண்ணை குறி—நல்லவேளை—கடியாரத்தையும் பார்க்கிறேன்.... West End! அவனதுதானே—பின்னால் பெயரும்—பொறித்திருந்தானே, மாமனார் அன்பளிப்பு என்று—ஆம் (படிக்கிறான்) வேணுகோபால்!—(பின்னும் மாட்டியில்கையில்)

காமுதரல்:—குல்லாவை எடுக்கிறான்—ஓட்டம் பிடிக்க! சாமியாரே!

துரை:—(துடோடிவந்து) வந்தேன்—பிடித்தேன்... தியா:—(சிறித்துக் கொண்டு) வந்தேன்—நானும் பிடித்தேன்!

துரை:—யாரை? என்னையா?
தியா:—திருடனை!

துரை:—நீயன்றே திருடன்! (பிடிக்கப் போகையில்) [உருமயின்னை வாய்ப்பாகையில் ஓடிவருகிறான்]

உரு:—ஓட்டப்பாத்தானா?
தியா:—ஆம்; இதோ பிடித்திருக்கிறேன் விடாமல்!

காமா:—உருமயின்னை, பார்க்கக்கொள்வான்; நீங்கள் வருங்கள் நாகாலிக்கு; இதை மந்திரிக்கவேண்டும்; பின் மூலிகை தேடி என்னக்கு வேறு—

துரை:—(பிடிக்க விட்டு) இந்தாப்பா!
உரு:—வருகிறேன் என்றாயே—வருகிறாயா நீயே... ஏறவண்டியில்!

[பெட்டோல் டப்பாவுடன் இடப்புறத்தில் மறைய]
தியா:—உணக்காதான் ஏறு! என்னையை உற்று முதலில்.

துரை:—இதோ முதலில் இந்த விழுதியை வாழிற் சுவைபுகள்!

தியா:—பேத்தி உடலில் இது போய்த் தாக்கிடப் பாட்டி மருந்து அருந்துகிறாளா? தியாகமே தியாகம்!

காமா:—(வாங்கிக்கொண்டு) உனக்கு நம்பிக்கையில்லாவிடின் எங்களை ஏசுவானேன்? அந்த விழுதியை அவன்மேல் வீசினாயாக்குங்கள் அவனை!
துரை:—(மேலும் கீழுமாய்த்தலையை யாட்டிக்கொண்டு) சொல்லட்டும்! நம்மை ஒன்றும் பாதிக்காதா; அலுண்டீதே மீண்டு பாய்த்தடிக்கும்!

[கண்ணை மூடிக்கொண்டு மந்திரம் ஜெபிப்பதுபோல் முணுமுணுக்கிறான்]

தியா:—பல விரிப்பொழுதே தெரியப்போகிறது; உமக்கும் மோட்டார் காத்திருக்கிறது! அல்லவா?

(சிரிக்கிறான்)

உரு:—சரி, புறப்படலாம்! ஏறகிறாயா நீ!
காமா:—உருமயின்னை, முன்போல் கூடி, குஞ்சு என்று—இன்னொருதரம்! வந்துவிடுவான்!

உரு:—என்ன, நான்கள் மூலரும் உன்னைத் தூக்கித் தான் வைக்கவேண்டுமா வண்டியில்! குஞ்சு! குஞ்சு!

தியா:—நான் அவனை எங்கோ ஒளிந்து வைத்திருக்கையில் எப்படி வருவான், (சிரிக்க).

காமா:—ஆமடா—மறந்தோமே!—முதலில் போலீசாரிடம் புகாரிட்டுவா! சாமியாரே எப்போவருவனோ குஞ்சு—அதற்குள் மூலிகையைப் பொறுக்க வருகிறீர்களா—இந்த அகன்து நெடும பங்காளத்தோட்டத்தில் இருக்காதா அந்த மூலிகை.....

உரு:—பின் அந்தப் பொம்மை எதற்கு—கொடுத்த விடுங்கள்—நான் கையோடு வீட்டுக்கு கொண்டுபோகிறேன்!—சாந்தமாய் இவன் இசைந்து வருவான் போலீஸ், நடிப்பும் படிப்பும்!

காமா :—இந்தப் பொம்மையைத் தாமுடியா தினி—
இந்தா ரூபாய் ஐந்து ! (மடியிலிருந்து எடுத்து கோட்
டினை எறிய)

உரு :—(பறக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு) சரி—வா!

தியா :—(சிரித்துக் கொண்டு) வந்தேன், உனது சட்
டைபை மறக்காதே—எடுத்துக்கொள் — திருட்டை
மெய்ப்பிக்க, அந்தச் சட்டைபையும் கடியாரமும்
வேண்டாமா? உளவுகள் அவைகளிலின்றோடா! போ
ட்டுக்கொள் சட்டையை!

உரு :—(பரிமித்து நின்று) நிரம்பவேர்வையுமாயிருக்
கிறது; அந்தச் சட்டை வேண்டாம்! நீ ஏறு, வா! சரி
—கடியாரமேனும் வேண்டாமா - ஐந்து நிமிஷத்துக்
கொருநாள் காலம் பறந்து அகல் அறியவேண்டிய நீ
கடியாரமில்லாமல் என்ன செய்வாய்? கடியாரம்; அது
வேணுகோபால் கடியாரமல்லவா?

உரு :—(திடுக்கிடமுக்கத்துடன்) வேணுகோபால்
கடியாரமா?— என் கடியாரம்—பாரிதை!

தியா :—(சிரித்து) அட்டா! வேணுகோபால் என்று
பின்புறம் அச்சிட்டிருக்கும்...அப்பெயரோன் செய்த
கடிக்காரம் என்றேன்—இப்போ உனதுதான் (சிரிக்கி
றான்)—காட்டு, வேணுகோபால் என்று எழுதியிரா
விட்டால் வேறு வியாபாரிகள் செய்தது!

உரு :—கடிக்காரம்—அது ஓடவில்லை, வேண்டாமது.

காமா :—வா, நீ சத்தம் போடாதே—சாமிபார் நீஷ்
டைபைக் கலைக்கிறீர்களே...

தியா :—(தயக்கி, தனக்குள்) பயல்-கெட்டிக்காரன்-
தப்பி விட்டான்...பேசும் சாதாரியம் அதிகம்.

உரு :—என்ன தயக்குகிறாய்?

தியா :—(திடுக்கென) சரி—வந்தேன் (புறப்படி)

உரு :—ஏன், என்னை ஏற இறங்கப் பார்க்கிறாய்!
நான் நடுங்குவானேன்!

தியா :—நீ நடுங்குவானேன்? (சிரிக்க)

உரு :—ஓகோ! சட்டையைப் பார்த்தா சிரிக்கிறாய்?
(திடுக்கென) அட்டா—என்ன அழுக்கு!—வேறு மாந்
றிக்கொண்டு வருகிறேன். அதற்குள் குஞ்சு வருகிற
ளோ பார்க்கிறேன்...குஞ்சு! குஞ்சு! (சட்டையை
எடுத்துக்கொண்டு)

தியா :—பொன்னி குரலே - பொய்க்குரலே! பொய்
யும் கபடுமே!

உரு :—அவனையும் தெரியுமா உனக்கு—ஏது துலுக்
கன் பெரிய போக்கிரிபோதும்!.....குஞ்சு!
(பொய்க்குரலில் மீண்டும் கூவிக்கொண்டே மறைகிறான்)

தியா :—அவன் ஏமாறுவனோ? வந்து விடுவனோ?

காமா :—நீ அடைத்து வைத்திராவிட்டால் வரு
வான்?

[இந்தியதேவீ ருஞ்சலின் உருவில் வருகிறான்]

இக் :—நான் ஏமாறவில்லை என்று காட்டவே வந்
தேன்...அன்னை எங்கே! பொய்க்குரல் தானே அது!

துரை :—இதோ இங்கிருக்கிறான் வா!

இக் :—முன்போல், பொம்மைதானே — மீண்டும்
எறிவேன் தெருவில்.

காமா :—அது பொம்மை - இது பொம்மையல்ல!

அந்தப் பொம்மைஎங்கே? எங்கே கெட்டுப் போக்கி
றாய்!

இக் :—எங்கே? காண்பி!

துரை :—இதோ உனது தாய்! உன்னைப்பற்றதாய்!
வளர்த்த தாய்பின் இறந்ததாய்—மீண்டும் வந்ததாய்!

தியா :—ஹஹா! ஹஹா! ரப்பர்!

இக் :—(வாக்கிக் கொண்டு) இதோ! என் அன்னை! .

...ஹஹா! கண் வெளுத்த—

துரை :—அதோ கண்கள்—

இக் :—காதடைத்த

துரை :—இதோ காதுகள்

இக் :—பேச்சில்லா முச்சில்லா—

துரை :—இதோ முக்கு!.....

இக் :—முனை துனை முனையில்லா.....

துரை :—உள்ளே மறைந்திருக்கும்—கண்ணுக்குத்
தெரியுமா?

இக் :—இதயம் தடியா—

ராஜீ :—மறைந்திருக்கிறது அதுவும்—

இக் :—கால் நடந்தியங்கா—

காமா :—அதுவு மிருக்கே—அதோ—

இக் :—கை மடித்து செயல் எண்ண.....

மாமா :—அதோ இரு கைகள்!

இக் :—பேச்சும் பாட்டும் இசைக்கா—

துரை :—பேசுகிறது — வயிற்றை அதுக்கிணல்
(அதுக்கி) கேள்—சிக்கிச்!

இக் :—பெறும் வயிறு - பசியினால் கூவும்பூனைப்
புலம்பல்லல்லவா?

துரை :—பார் நன்றாய்—அம்மாவே—நீ கையால்
தொட்டு அதுக்கிணல் - ஏனென்பான்..... வைத்துக்
கொள்,—பத்திரமாய்!

இக் :—அன்னை குரல் இப்படியா சனமாகி இழிந்
தொலித்தது முன்னால்...

காமா :—ஆம்—உனக்கெப்படி நினைவிற்கும்!—
கொஞ்சம் மாறியிருக்கலாம்...பப்பம் தின்றதுதன்று,
உன்குரல் மாறவில்லை!

இக் :—வாய்மட்டும் இனிக்க, வயிறு நிரப்பாத
உன் சக்கரைக் கட்டிகளை எப்போ தின்னேன் நான்—
இதோ...என் பழையநான் அன்பன்னைதன் பொன்
எழுத்துக்களை அழித்து வெறுமையாக்க வந்த இந்த
அழிகொல்லியைத் தாக்க எதிகிறேன், மரத்தில்
குருவியோல் தொத்திக்கொள்ளும்(வானில் தாக்கியதாய்)

காமா :—ஐயையோ—ஐந்து ரூபாய் தந்தேனடி!

துரை :—நான் மந்திரித்துத் தந்தேன்...இப்படித்
துக்கி எறிகிறாயா?

மாமா :—அந்த மரத்தில் தொத்திக் கொண்டது-
சீழ்மீழ்மீழ்மீழ்; நான் ஏறி எடுத்துக்கொள்கிறேன் -
நீ என்ன செய்வாயடி இப்போ—உன் கைகள் என்ன
செய்யும்?.....(இடப்பறத்தில் ஓடுகிறான்)

காமா :—எடுத்துக்கொண்டீவா இங்கே!

தியா :—நான் ஒன்றுசொல்வேன்—இவளது கிருப்
புக்கொப்பச் செய்யும் வகை சந்தேகம்—என்னிடம் விடுந்
கள்! அதி சிக்கிரத்தில் அவன் மனம் மகிழ்வுறும்.

ஊழ்வினையும் ஆள்வினையும்

நாகரீகம் வாழ்ந்த மக்கள் எவரோ, ஒழுக்கமுடைய மக்கள் எவரோ, கடவுள் நினைவுடைய மக்கள் எவரோ, அன்னொ ரனைவரும் ஆவன கருதியே வாழ்வார். ஆவன கருதி வாழும் மகளைப் பாடாம உலகமும் பரிசுகளிக்கும். இரத்தினம் இழித்தொழிலானதும் அடுத்தவேளை உணவுக்கு நினைக்கின்றன. ஒரு நாளுக்கு உணவுடையோன் மறுநாட்கும் விரும்புகின்றான். மழைக்காலத்துக்கு வேண்டியதை வெயிற்சாலத்திற் சேர்க்கிறார்கள். முதுமைக்கு வேண்டியதை இளமையில் சேர்க்கிறார்கள். இன்னபடி செய்துகொள்வதென்றித் தவறுவோன் தவிப்பதைக் காண்பதாலும், தாமும் துன்புற்றிருப்பதாலும் பெரிதும் இவைகளில் முற்படுகின்றனர். மனித அறிவு எளிதில் அறிபத்தக்கன இவைகளாதலால், எளிதில் அறிந்துகொள்கின்றது. இன்னும் சிறிது அணுகி நோக்கினால் முதுமைக்குப்பின் வரும் மாணத்திலும், அதன்பின் வரும் மறுமையிலும் ஆவன சில அறிந்துகொள்ள இயலும். அதை அறிந்துகொள்ளாமையாலேயே நாம் உலகத்தில் பல்வேறு தருதியில் இருந்துகொண்டு பொருளிருந்து சிலரும், வறுமையிற் சிலரும், மனைவியில்லையென்று சிலரும், மகனில்லையென்று சிலரும், குச்சியில் இல்லையென்று சிலரும், தன்செய்யில் போதாதென்று சிலரும் பெரிதும் துன்புறுகின்றனர். இன்னபடி நம்மை இயக்கவைக்கின்ற தெது? என்பதை நாம் அறியவேண்டும். இதை ஆங்கிரகவி, வேமர்சியோகி, முற்பிறவியிலே புண்ணியம் செய்யாத பாகி பொருளுக்கு விரும்புவது எதுபோலென்றால், "விதைக்குங்காலத்தில் மறந்துவிடும் அறுக்க ஆசைப்பட்டித் தேடுவதுபோலாகும்" என்றருளுகின்றார். இந்தத்தாவும் அறிந்தவாறே, இன்பம் பெறுதல் எவ்வாறு என்றும் துன்பத்தினின்றும் மீளுவாறு எவ்வாறு என்றும் எங்கும் நிலையெய்தும். அதனால், ஆவன கருத அவரை உந்தும். அதனோடு நம் வாழ்வு முடிந்துவிடவில்லை; மறுமையில் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்றறிவான்; அம்மட்டோ டல்ல; பிறவியில் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்றும் அறிவான். அதனால், தான் இப்போது இவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று தெளிவான். இவ்வாறு தெளிந்த அறிஞன் தானென்றும், தன்னுடைமையென்றும் அகங்கரியான். இலை, சூ, காய், கிளை, மரம் முதலாக அடியோடு அழியச்செய்யும் ஆணியைப் புழுவே அகங்காரம் என்னலாம். அதை பொழிக்கவே ஆவன கருதவேண்டும். இன்ன பிற வெல்லா முணர்ந்த கரிலை, சிறுச்சிறுப் புடைய பூழின் வினைவகையறிய மாட்டான் அழித்திடு மாசை பெளவத் தளறெழு விழுந்த மூழ்கி இழைத்தன னியானே மென்ன வெண்ணிய திறத்தி னாலே தழைத்திடும் வினைகொல்லலாம் தண்ணீர்வந்த தடையா சிறும் (பாகவதம்) என்ற கூறுகின்றார். அவ்வாறு கருதற்கேற்ற பிறவியிலேயே இறைவன் நம்மைப் படைத்திருக்கின்றான். இப்பிறவியின் உயர்வை நோக்குவோமாயின், நாம் இவ்வாறு வந்தவாறு எவ்வாறு என்று சிந்திக்கவும்,

தன்னோடு ஒப்பாரும் மிக்காரும்மில்லாத தனிபெருந்தலைவனை வணங்கவும், யார்மாட்டும் அருளொடு வாழுவேம் என்பது இதை மோதரும். 'மக்கள்தாமும் ஆறறிவுபிடு' என்றபடி இத்தகைய சரிய அறிவின் பெட்டியுயன்றே, இவ்வுடல். இன்னபல நற்குணத்தின் உறைவிடமான மக்களைத்தான் பல தூற்றுகும் வழந்துகின்றன. இசற்கு மாறுபாடுடையார் மாக்கள் எனப்படுவர் நற்குணவொளியெள்ளத்தை உலகில் வீசிக் காட்டுதலைத் தன்னுடைமையாகக் கொண்ட பிறவி இல்டொன்றே. அதனாலேயே வணியப்பதியும், வினைபல வலியினாலே வேறுவேறியாக்கையாகி நனியாபிந்தும்புட்டுண்ட புறா உம் பல்லு யிர்க்கும் மனிதரி னியாதாகும் தோன்றாத நேரென்றி னாலும் இனியவை தூசர் வெய்தும் செல்வமு முள்ள தேயாம். உயர்குடி நனியுட் டோன்ற றானியி லியாக்கையாதல் மயர்வறு கல்வி கேள்வி தன்மைபலம் வல்ல ராதல் பெரிதுணர் வறிவே யாதல் போறக் கோட லென்றும் கரிதிவை பெறுதலோடா பெற்றார் மக்க டொன்பார்.

என்று புகல்கின்றது. மனித இற்கையாம் உயர்குணங்களைப் பாரியிலே உருத்தத் தக்கவினை தாகாதன வினை வென்று வெளக்க வுள்ளது "செய்தக்க அல்ல செய்து கெடும்" தான் நேரானபினை பெண்ணினால் தக்கார் மனம் புண்படாது என்றும்; விதிவிலக்கின்றித்திரிவன வில்லக்குகளை. மக்களும் அவ்வாறாயின், "வில்லக்குகொடு மக்களையே". விதிவிலக்கற்றும் மனித இயற்கையின் பண்புவாழ்ந்த மகன் மனம்சென்ற வழியெல்லாம் செல்லமாட்டான். "மனம்போனபோகக் கெல்லாம் போகவேண்டா" என்பது முதியோர் வாக்கன்றே. மனம் ஓர்நிலை யுடையதன்று. புத்தியால் நடைபெறாத இதைக் 'கடோப நிதம்' 'உடல் அழுகிய சிந்திர்த்தடைமையே தான் இவ்விரதம்; அதனிடையீற்றிருக்கும் தலைவன் (நாம்) ஆன்மா; அவ்விரதத்தில் பூட்டியிருக்கும் குதிரைகள் ஐம்பொறிகளாகும்; அதன் வாயில் மாட்டியிருக்கும் கடிவாளக் கடிய மனமாகும்; அதனைக் கையில் எற்றிக்கொண்டு பொறியாற்றுகுதிரைகள் சஞ்சரிக்கும் இடமாம் விஷயந்தாக்களில் செல்வழி விடாது நல்வழி திருத்தும் சாரதியிருப்பது புத்தி' என்று உருவாகப் படுத்திகின்றது. புத்தியின் வன்மையாலேதான் இவ்விரதம் நற்குடைபெறுதல் வேண்டும். விஷயந்தாக்களில் புகுந்தால் பாபபுண்ணியங்கள் பலிக்கும். அதினின்றும் மீண்டுவருதல் மிகக் கடுமை. இப் பாபபுண்யங்களாம் கர்மத்தினின்றும் மீள்முடியாமல் பிரம்மாவாகும் சூயவன் பிரம்மான்டமன்கின்ற பாத்நிரத்தைக் செய்துவாண்டே இருக்கின்றான். விஷ்ணுவானவர் கர்மத்தில் கட்டுபட்டவான்று. காரம் அவரை ஒன்றுக்கு செய்தவாது. அதனாலேயே 'கடவுள்' என்றும் 'கந்தரி' என்றும் அவர்க்குப்

பெயர். அவர் எடுக்கும் அவதாரங்கள் கர்மத்தாலல்ல, தம்மிச்சையாலாகும். இவ்வுண்மையைக் கைதயிலே கண்ணன் 'நாமம் கர்மாணிலப்பந்தி நமே கர்ம பிலேஸ்ப்ருவம்' என்று கூறுகிறார். அதுவாது, கர்மம் என்னைப் பந்திக்காது; கர்மத்தின் பலனை நான் அனுபவிப்பது மில்லை' என்றாராதலால், இவ்விடத்தில் விஷ்ணுவையும் சேர்த்துச் சொன்னது கர்மத்தின் வன்மையைக் காட்டுதற்கு. இதுபோலவே ஊழிற் சம்பந்தப்படுத்தி ஸ்ரீராமபிராணைக் குறிக்குமிடத்திலேயும், பொருள் கொள் க. பிறவிடங்களிலேயும் இவ்வாறே. விஷ்ணுவும், பத் தவதாரமாகின்ற துன்பத்தினின்றும் மீண்டவர். 'சிவ பெருமாதும், ஓடு கையில்கொண்டு இரந்து உண்கின்ற றார். கதிரவனும், நடோடும் கசைத் தூட்டி வரப்பெறு கின்றார். வாயுவும் வானத்தில் ஓபாது உலவுகின்றது. கர்மத்தின் வன்மை இன்னபிற விடையதென்று, பர்த்ருஹியார் அதற்கு வந்தமை அளிக்கின்றார். இத்தகைய வன்மையுள்ள கன்மம் எதென் மூலமாய் நடக்கின்றதோ அந்தஉளம், உரை, உடல்மூன்றையும் ஒருக்கமுறையில் பழக்க முயல்வேண்டும். இம்மூன் றினால் இயற்றும் நல்லனவே 'முத்தவங்கள்' என்று கிதாசார்பன் அருளிணன். 'கேசவனை ஆராதிக்கும் முப்பூசை' பென்று பாரதம் பகர்கின்றது. இவ்முவி டத் துறையும் தலைசிறந்த நற்குணங்களாம் 'எட்டுமீ' இறைவனை அர்ச்சிக்கும் மணமங்களென்று, அதுவே அறைகின்றது. இம்முவிடத்தால் செப்கின்ற வினைக

ளே 'கன்மம்' என்று சொல்லப்படும். அக்கர்மம் சஞ்சி தம், ப்ராப்தம், ஆகாமியமென்னு மூன்றாய்ப்பட்டி றுக்கின்றன. சஞ்சிதமாவது அன்றையவகாரியமும் செய்த நல்வினை தீவினைத் தொகுதியாம். பிராரப்த மாவது—இப்பிறவிக்கென்று சஞ்சிதத்தினின்றும் எடு த்துக்கொண்ட பகுதியாகும் ஆகாமியமாவது (கீரிய மாணம் என்று சொல்லப்படும்) இப்பிறவியில் செய்து கொண்டிருக்கும் சிந்தியாகும். இது எதுபோலென் றால், களஞ்சிபத்திலிருக்கும் நெல்லை ஓக்கும்சஞ்சிதம் உணவுக்கென்று எடுத்துக்கொண்ட நெல்லை ஓக்கும் பிராரப்தம். பயிராயிருப்ப தொக்கும் ஆகாமியம். நாம் ஓர் பயிர் செய்வோமானால் விளைந்ததும் களஞ்சியத் தில் சேர்க்கின்றோம். அதினின்றும் அவ்வருடத்து க்கு வேண்டியதானியம் புசிப்புக்கெடுத்துக் கொள்ளு கின்றோம். பின்னரும் பயிர்செய்துகொண்டிருக்கின் றோம். இதனால் பல ஆண்டுகள் உண்ணவேண்டிய தா னியம் களஞ்சியத்தில் இருக்கின்றது. மேலும் பயிர் விளைந்தவாறே அத்தானியத்தையும் அதில் சேர்க்கின் றோம். இவ்வாறு நடைபெறுவதுதான் கர்மகதி. இவைகளைத்தான் 'கன்மம்—வினை' பென்று கூறு வது. வினையிருக்கும்வரையில் இன்ப துன்பங்கள், பாவபுண்யங்கள், இறப்புப் பிறப்பு இருந்துகொண்டே இருக்கும். வினைபெரிக்கவது அறிஞர்கள் முயன் றுர் கள். எனினும், வினையை ஒழித்து இருக்க எவராலும் இயலாது.

தோலாமொழித்தேவர் இயற்றிய

குளாமணி

[525-வதுபக்கத் தொடர்ச்சி]

5. மந்திரசாலைச் சகக்கம்

275. கொற்றவேன் மன்னர்ச் கோதுங் குணமெலாங் குழுமி வந்து முற்றினின்று நுவுகொண்ட முர்த்தினிள் முன்னர் யாங்கள் இற்றென லுரைக்கு நீதி ஓதுநா லெல்லலை காணக் கற்றவர் முன்னை யேனோர் கதையொசுத்துக் காட்டு மன்றே. 38.

கொற்றம் வேல் மன்னர்க்கு - வெற்றி வேலையுடைய அரசர்களுக்கு, ஓதுதல் - (இன்றியமையாதனவென்று) சொல்லப்படும், குணம் எல்லாம் குழுமிவந்து - குணங்களெல்லாம் ஒருங்குசேர்ந்து, முற்றம் சின்று - முற்றப்பொருத்தி, உருவுகொண்ட - உருவெடுத்தாற் போன்ற, முர்த்தி - முர்த்தியி, கிள்முன்னர் - உனது முன்னிலையில், யாங்கள் இற்று என உரைக்கும் நீதி- இதுதான் செய்யத்தக்கதென்று யாங்கள் சொல்லப் புகுந்தன்மை, ஓதுதல் எல்லைகாண கற்றவர் முன்னை உணர்ந்த அறிஞர் முன்னிலையில், ஏனோர் கதை - கற்றறியாதவர் பேசுதலை, ஒத்துக்காட்டும் - போல்வதாகும், அன்றே - அல்லலா?

நீதி - பெற்றி, தன்மை, கதை - கதைத்தல், சொல் லல், பேசுதல்.

276. தேன்மகிழ் தெரிய லாய்கிள்

திருக்குலம் தெளிப்ப வந்த பான்மகிழ் தனிய திஞ்சொற் பவளவாய்ப் பரவையல்குல் வான்மகிழ் மணங்கொண் மேனி யணங்கினுக் குரிய கோனை யான் மகிழ் துணர்த்தக் கேட்பின் இடைசிறி தருளுகென்றான். 39.

தேன் மகிழ் - வன்கொள் தேனையுண்டு மகிழும், தெரியலாய்-பூமாவையை அணிந்த மன்னனே, கிள்திரு குலம் - உனது உயர்ந்த குலம், தெளிப்பு - ஒளி பெற்றது விளக்க, வந்த - தோன்றிய, பால் மகிழ்ந்து அணைய - பால் மகிழ்ச்செய்வது போன்ற, சீம் மகிழ்ந்து இனிய சொற்களைப் பேசும், பவளம்வாய் - பவளத் தைப்போலச் செவ்வத் வாயினையும், பரவையல்குல் - பார்த்த அல்குலியும், வான்மகிழ் மணங்கொண் மேனி- இனியதாய் வானெங்கும் பார்த நறுமணத்தைக்கொ ண்ட மேனிமையும் உடைய, அணங்கினுக்கு குரிய கோனை - உன்மகளுக்குக் கணவனாவதற்கு ஏற்ற அரசனை, யான் மகிழ்ந்து உணர்த்த கேட்பின் - யான் மனமுலவது சொல்வதை நீ கேட்கவிரும்புவவாயிசின், இடைசிறிது அருளுக - எனக்குச் சற்று இடம் கொடுத்தருளுவாயாக, என்றான் - என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.

தெளிப்ப - ஒளிர், விளங்குதெளி - ஒளி. பாவை - பாப்பு, அகற்சி. இடை - இடம், அவகாசம். அருளுகென்றான் - அருளுக என்றான், (விசாரம்).

வேறு

277. மஞ்சிவர் மால்வரைச் சென்னி வடமலை சிற்சையர் வாழும் விழாவணி நல்லுல கஞ்சியல் வில்லோய் அதுமற் றமரர்கள் தஞ்சிய வில்லாத் தறக்கம் அணையதே. 40.

அஞ்ச இயல் வில்லோய் - பகைவர் அஞ்சம் இயல் பிணையுடைய வில்லோய், மஞ்ச இவர் மால்வரை சென்னிவடமலை-மேகங்கள் உலாவும் பெரியமலையின் உச்சியிலுள்ள வடமலை, சிற்சையர் வாழும் விழா அணி நல்லுலகு - வித்தியாதாரர்கள் வாழும் திருவிழாவுடன் (என்றும்) பொலியும் நல்ல உலகமாகும். அது:— தஞ்ச இயல்இல்லா அமரர்கள் தறக்கம்-சாகாத் தன் மையராகிய தேவர்களின் தறக்க நாட்டை, அணையது- ஒத்தது.

278. மண்ணியல் வாழ்நர்க்கு வாணுல கொப்பது புண்ணிய மில்லார் புகுதற் கரியது கண்ணிய கற்பகக் காணந் கலந்தது வீண்ணிய லின்பம் விரவிற நிணியதே. 41.

வாழ்நர்க்கு - இங்கே வாழ்பவர்க்கு, மண் இயல் வாணுலு ஒப்பது - மண்ணிலில் உள்ளதொரு விண்ணுலகத்தைப் போன்று தென்றலுவது; புண்ணியம் இல்லார் புகுதலற்கு அரியது - நல்லிணையைச் செய்யாதவர்கள் அணுருவதற்கும் அரியது; கண்ணிய- சிறந்த, கற்பகம் காணம் கலந்தது- கற்பகச் சேலைகள் பொருந்தியது; வீண் இயல் இன்பம் விரவிற - சொர்க்கலோக போகங்கள் எல்லாம் நிரம்பியது; இணியது - எல்லாவகையாலும் இணியது,

கண்ணியம் - பெருமை, சிறப்பு.

279. எல்லா விருதலும் ஈனும் பொழிவின தெல்லா நிதியும் இயன்ற விடத்தின தெல்லா வமர் கணமு மிராப்பகல் எல்லாப் புலமு தகர்த்தற் கேற்றதே 42.

எல்லா இருதலும் - எல்லாப்பருவங்களிலும், ஈனும் - பழங்களைத் தரும், பொழிவினது - சேலைகளை உடையது; எல்லா நிதியும் இயன்ற இடத்தினது- எல்லாச் செல்வங்களும் பொருந்திய இடங்களை உடையது; எல்லா அமர் கணமும் - பதிவெட்டு தேவகணங்களும், இராப்பகல் - இரவிலும் பகலிலும், எல்லாப் புலமும் - ஐம்புல இன்பங்களையும், தகர்த்தற்கு ஏற்றது - அனுபவிக்கத் தக்கது.

280. பொன்னிதழ்த் தாமரை பொய்கையுட் பூப்பன; பொன்னிதழ்த் தாமம் பொழில்வா யகிழ்ப்பன; பொன்னிதழ்த் தாது மணிசிலம் போர்ப்பன; பொன்னிதழ்த் தாது துகளாய்ப் பொலிவன. 43.

பொய்கையுள் பூப்பன பொன்னிதழ் தாமரை - அங்கே, தடாகங்களில் பூக்கும் மலர்கள் பொன்மயமான இதழ்களையுடைய தாமரை; பொழில்வாய் அகிழ்ப்பன-பொழில்களில் மலர்வன, பொன் இதழ் தாமம் - பொன்மயமான இதழ்களையுடைய பூக்கள்; சிலம் போர்ப்பன - தரையை முடிக்கொண்டு கிடப்பன, பொன் தாது மணி - பொன்னும் மணிகளும்; துகளாய் பொலிவன- தூசியாய்ப்பாப்பன, பொன் இதழ் தாது-பொன்னிறமான மலரின் மகர்த்தம்.

தாமம் - பூ. மூன்றாவது 'இதழ்' பொருட்பயப்பின்றி எதுகை நோக்கி வந்தது. தாது - (1) உலோகம், metal; (2) மகர்த்தம்; flower dust.

281. காணந் களவன கற்பகம் காழுகர் தானந் களவன சந்தனத் தாழ்பொழில் நானந் களவன ராவி நறவினா வானந் களம்வகை மற்று மொன்றுண்டோ. 44.

காணந் களவன கற்பகம் - அங்கே, சேலைகளாய் வளர்ந்திருப்பவை கற்பக மரங்களே; காழுகர் தானந் களவன - காமிகளாகிய இளைஞர் (மங்கையருடன் கூடி விளையாடும்) இடங்கள், சந்தனம் தாழ்பொழில் - சந்தனமரக்கிளைகள் தாழ்த்தாந்த சேலைகளே; நானந் களவன - யாவரும் உட்போகிக்கும் வாசனைப் பொருள்களாவன, ராவி நறவினா - கந்தாரிகூட்டிய நல்ல கலவைச்சாந்தே. வானந் களமும் ஆம் வகை - தேவலோக போகங்கள் என்பவை, மற்றும் ஒன்று உண்டோ - இவற்றைத் தவிர்த்து வேறொன்று உண்டோ?

நானம் - வாசனைத் தலிலுமுமாக.

282. வணிக்கப் படாத மண்டபஞ் செம்பொன் குணிக்கப் படாத குளிர் புனனீத்தம் கணிக்கப் படாத கதிர்மணிக் குன்றம் பிணிக்கப் படாத வாய்மையைப் பேற்றால். 45.

வணிக்கப்படாத செம்பொன் மண்டபம் - புணீந்துரைக்க முடியாத செம்பொன்றால் வேய்ந்த மண்டபங்களும், குணிக்கப்படாத குளிர் புனனீத்தம் - மனதால் கருதவுமுடியாத குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர் நிலைகளும், கணிக்கப்படாத கதிர்மணிகுன்றம் - கணக்கிட முடியாத ஒளியை வீசும் மணிகளிழைத்துச் செய்த குன்றுகளும், வாய்மைப் பேற்றால் - வாக்ருவன்மையைக்கொண்டு புகழ்ப்புகின், பிணிக்கப்படாத - கட்டுக்கு அடங்காதன.

வணிக்க - வண்ணிக்க, வர்ணிக்க. நீத்தம் - (ஆகு பெயர்) நீர்நிலை. குன்றம் - செப்குன்று. வாய்மைபு; 83; சாரியை.

'மணிக்கற் பட்டாரண மண்டபம்' என்ற படாதின் பொருள் தெளிவதற்கில்லை. 'பிணிக்கப்படாதவர்' என்ற பாடத்துக்கு: ஆவ்வுலகத்தி ளுள்ளவர்களின் செல்வபோகங்கள் சொல்லுக் கடங்காதன என்றதாகக். முதல் மூன்றடிகளிலும் 'படாத' என்பதைப் பெயரொச்சுமாகக் கொள்ளாது விளைமுற்றுக்கக் கொள்ளினும் அபாயம்.

283. ஆங்கதன் மேல வறுபது மாநகர் திங்கதிர் மண்டிலஞ் சேர்த்து திண்ப்பன நீங்கரு மாநகர் தம்மு னிலவியிற் தேங்கிய குளா மணியி னெளிர்வது. 46.

தீம்கதிர் மண்டலம் சேர்ந்து-சந்திரமண்டலத்தைச் சார்ந்து, திரோப்பன-ஒளிபெற்று விளங்குவன வாகிய, அறுபது மாகசர்-அறுபது பெரிய நகரங்கள், அதன் மேல - அந்த வடமேலியின்மேலுள்ளன; நீங்க அரும் மா நகர் தம்முள் - அவற்றையுற்றுர் விட்டுப் பிரிய மாட்டாத அந்த நகரங்களும், சூளாமணியின்-சூளாமணியைப்போல, நிலாவிந்து ஒளிர்வது - பிரகாசத்தோடு கூடி விளங்குவதும்.

சூளாமணி - சூடாமணி, தலையில் மயிர்முடியின் மேல் அணியும் இரத்தினம்.

284. மாத்தினு மண்ணினும் மாடங்கள் யாவும் திருத்தின வில்லது செம்பொ ணுலகிற் புரத்தின வெல்வது பொன்னகர் பூந்தண் இரத்தின பல்லவ மென்பதொள் றுண்டே. 47.

மாடங்கள்-மாளிகைகள், யாவும்-ஒன்றேனும், மாத்தினும்மண்ணினும் திருத்தின இல்லது-மாத்தானும் மண்ணொலும்கட்டப்பட்டவைகள் இல்லாததும், செம்பொன் புரத்தின வெல்வது-பொன் ணுலகத்தினுள்ள அமராவதியை (அழகான லுஞ் செல்வத்தாலும்) வெல்லத்தக்கதும் ஆகிய, பூந்தண் இரத்தினப்பல்லவம் - அழகிய சூளிர்

ந்த 'இரத்தினப்பல்லவம்' என்னும் பெயரையுடைய, பொன்னகர் ஒன்று உண்டு - பொன்மயமான நகரம் ஒன்று உண்டு.

285. வீளத்தகை மங்கையர் மைந்தரொ டாடி முளைத்தெழு காமம் முடிவில ராகித் திளைத்தவி னன்னகர் தெய்வ வுலகம் களித்திழிர் தன்னதொர் கவ்வையுடைத்தே. 48

வீளத்தகை - (நாயகரைத்) தழுவிபுகையினராகிய, மங்கையர் - பெண்டிள், மைந்தரொ டி ஆடி - ஆடவருடன் கூடி, முளைத்து எழுகாமம் - உள்ளெழுங்காம வேட்கை, முடிவிலர் ஆகி திளைத்தவிள் - திராதவராகி இடைவிடாது அனுபவித்தவிள், அநகர் - அந்த நகரம், தெய்வ உலகம் - சொர்க்கமே, இழிந்து - இவ்வுலகத்தில் இறங்கி, களித்தது ஓர் கவ்வை உடைத்து-களித்த மகிழ்ந்து காமவிழாக்கொண்டாடினாற்போன்றதொரு ஆரவாரத்தை உடையது.

வீளத்தகை - வீளகளை யணிந்தகை என்றமாம்; வீள தகை எனப்பிரித்து வீளகளின் அழகைக்கொண்ட, என்று உரைப்பினும் அமையும். கவ்வை- ஒலி, ஆரவாரம்.

யாப்பிலக்கணம்

செய்யுள்—வெண்பா.

[535-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செப்பலோசை அகவலோசை தள்ளலோசை தூங்கலோசை என்னும் நால்வகை ஓசைகளுக்கேற்ற படி செய்யுள்களும் நான்கு வகை அமையுடைய வனவாகும். அவைதாம், வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா, என்பன. இவைகளில், வெண்பா செப்பலோசையும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையும், கலிப்பா தள்ளலோசையும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையும் பெற்று இசைக்கும். இவை நான்கும் சிறப்புடையன. இவைகளன்றிச் செப்பலோசை முதலிலும் அகவலோசை இறுதியிலுமாய்க் கலந்து நடக்கின்ற பாக்களும் சிலவுள. (இவைகளுக்கு உதாரணம் சென்றவாசம் காட்டினோம்). இந்தக்கைய பாவினை மருட்பா என்பர். இது அத்துணைச் சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுவதில்லை. எனினும், இதனையும் சேர்த்துக்கொண்டால், பாக்கள், வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்பா, என ஐவகைப்படும்.

இவ் வைகைப் பாக்களும் செய்யுள்களின் ஒரு பிரிவு. மற்றோர் பிரிவும் உளது. அதற்குப் பாவினம் எனப் பெயர். பாவினங்கள் தாழிசை துறை மிருத்தம் என மூன்று. இவைபாக்களின் இலக்கணங்களை முற்றிலும் ஏற்காமல் ஒருவாறு அப்பாக்களை ஒத்து வருதலின் பாவினங்கள் என்னும் பெயர்பெற்றன. மருட்பா ஒழிய மற்ற நான்கு பாக்களுக்கும் தனித்தனி இம் மூன்று இனங்களும் உள. ஆகவே,

(1) வெண்பாவும்—அதனோடு சேர்ந்த வெண்பாழிசை, வெண்டுறை, வெளிமிருத்தம் என்னும் மூன்று இனங்களும் செய்யுள்களின் ஒருதொகுதி.

(2) ஆசிரியப்பாவும்—அதனோடு சேர்ந்த, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்தறை, ஆசிரியமிருத்தம், என்னும் மூன்று இனங்களும், இரண்டாற் தொகுதி.

(3) கலிப்பாவும்—அதனோடு சேர்ந்த, கலித்தாழிசை கலித்தறை கலிமிருத்தம் என்னும் மூன்று இனங்களும் மூன்றாற் தொகுதி.

(4) வஞ்சிப்பாவும்—அதனோடு சேர்ந்த, வஞ்சித்தாழிசை வஞ்சித்தறை வஞ்சிமிருத்தம், என்னும் மூன்று இனங்களும் நான்காற் தொகுதி.

(5) மருட்பா—இப்பாவினைச் சார்ந்த இனங்களில்லை—இது ஐந்தாற் தொகுதி

பொருட்கிடனாகிய சொற்களாலே, மோனை எதுகை முதலிய உறுப்புக்கள் அமைப்பெற்றுச் சிறக்கச் செய்யப்படுவது செய்யுள். அச்செய்யுள் டா என்றும் டாஇனம் என்றும் இருவகைப்படும்.

பாந்துபட்ட ஓசையுடையனவாய்ச் செல்கின்றமையால் டா எனும் பெயர் அமைந்தது என்பர் சிலர் (பாவுதல்-பரத்தல்). இவை, வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்பா, என ஐவகைப்படும்.

பாக்களுக்குரிய இலக்கணங்களினின்றும் வேறுபடியும், ஒருவாறு அப்பாக்களை ஒத்து நடப்பன பாவினங்கள். இவை, தாழிசை துறை மிருத்தம், என மூவகைப்படும்.

தீம்ககணும் படம், இப்பிரிவுகளை நினைவிற் கொள்ள உதவியா யிருக்கும்:—

செய்யுள் {
 பா { வெண்பா
 ஆசிரியப்பா
 கலிப்பா
 வஞ்சிப்பா
 மருட்பா
 பா { வெண்டாழிசை-துறை-விருத்தம்
 வினம் { ஆசிரியத்தாழிசை-துறைவிருத்தம்
 கலித்தாழிசை-துறை-விருத்தம்
 வஞ்சித்தாழிசை-துறை-விருத்தம்

இனி, வெண்பாவின் இலக்கணத்தைக் கற்கப் புகுவோம்.

வெண்பா

ஆன்றோர் ஆக்கிய இலக்கணங்களில், திருக்குறள், புகழ்மூத்திப்புலவர் பாடிய நளவெண்பா, பெருந்தேவனார் பாடிய பாரதம், ஓளவையார் பாடிய நல்வழி, பின்னைபெருமானையங்கார் பாடிய திருவேங்கடமலை முதலியன வெண்பாக்களா வானவை.

- (1) பருவராலும் பைதலும் காணாக்கொல் கரம
 நெருவாக்கணின் நொழுது வான்.
- (2) நற்கொற்ற வாயின ஏறும்குறவினைத் தார்கொண்டு
 சுற்றுமவன் டாப்பப் புடைத்தானே—பொற்
 பாலேநல் வாயின் மகன். [நேரான்]
- (3) இளைபரு மீர்க்கட டயா வளைபணிந்து
 புல்லுண் கலிமாவும் பூட்டிய—நல்லார்
 இளநலம் போலக் கவினி வளமுடையார்
 ஆக்கம்போற் பூத்தன காடு.
- (4) இருநிலெஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரிதலல்
 ஆடியல் யானைத் தடக்கை பொனிதுவான்
 ஓடா மறவர் தணிப்பத் தணிந்தவை [மே
 கோடுகொ ளொண்மதியை நக்கும்பாம் பொக்கு
 பாடா ரிடிமுரசிற் பாப்புளன வீர்சாடன்
 கூடாரையட்ட களத்த்.

மேற்காட்டிய நான்கு பாக்களும் வெண்பாக்கள் இந்நான்கு பாக்களிலும் அமைந்தன தனக்கினை ஆராய் வீராயின் எல்லாம் வெண்டிணைகளாகவே இருக்கக் காராயினர். ஓடியபின் கண் உள்ள சீர்கன் மத்திரமன்றி ஓடியபின் சுற்றுச்சீரும் மற்ற அடியின் முதற்சீருக் கூட வெண்டிணையே பெற்று நடக்கும். வெண்பாவில் வெண்டிணைதவிர வேறுத்தனை வரவே கூடாது. பிறகு, இவ்வொரு பாட்டிலும் சுற்றடிபையப் பாருக்கள். மற்ற அடிகள் நற்றிரவுகளாக இருக்க (அளவடி), சுற்றடியாததிரும் முச்சீரடியாயிருக்கும் (சிந்தடி). வெண்பாவின் சுற்றடி எப்பொழுதும் முச்சீரடியாகவே இருக்கவேண்டும்.

அதன்பின், சுற்றடியின் சுற்றுச்சீரைப் பாருக்கள். முதல்பாட்டு 'வான்' என்னுஞ்சீரால் முடிந்தது. இது அசைச்சீர். பெரும்பாலும் இரண்டு மூன்று நான்கு அசைகள் சேர்ந்தேசீர்களாகுமெனினும் (இவை, இயற் சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் எனமுறையே பெயர்பெறும்) ஒரே அசை, சிலபோது சீராகநிற்கக்கூடுமென்றும், அவ்வாறு நிற்கின்ற ஓரசைச் சீரிற்று அசைச்சீர், என்பது பெயரென்றும் முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றோம். 'வான்' என்பது அசைச்சீர்; அவ்வசைநேரசையாதலால் அது நேரசைச்சீர். இரண்டாவது பாட்டின் சுற்றுச்சீராய் நிற்கும் 'மகன்' என்பதும் ஓர் அசைச்சீர்தான்—இது நிரையசைச்சீர். மூன்றாவதுபாட்டின் இறுதிச்சீராகிய

'காடு' என்பது கா—டு என இரண்டு நேரசைகளையுடைய இயற்சீர். நான்காவது பாட்டின் சுற்றுச்சீராகிய 'களத்து' என்பது, களத்—து, என நிரையும் நேருமாய் வரும் இரண்டு அசைகளையுடைய இயற்சீர். ஆயினும், காடு, களத்து, என்னும் இரண்டும் குற்றியலுகரத்தில் முடிந்த ஒடுங்கியசைக்கக் காண்பீர். இந்த, இரண்டு நேரசைச்சீர்களிலும், டு, து என்னும் இரண்டு அசைகளும் குற்றியலுகரத்தை ஏற்றிருப்பன. ஆதலின் அச்சீர்களின் இரண்டாவது அசைக்கு உரிய மாந்திரை அசரையே. சிலர் இப்படி உகரத்தில் முடிக்கின்ற நேரசைச்சீர்களை, இரண்டு அசையுடையனவென்று கொள்ளாது, ஓரசைச்சீர்களென்றே கொள்வர் கொண்டு, மற்ற நேரசை நிரையசைச் சீர்களினின்றும், பிரித்தணர்த்தும் பொருட்டு இவைகளை நேர்பசை நிரையசைகளென்ற முழுப்பார்(516-வது பக்கம்). எனின், வெண்பாவின் சுற்றடியின் சுற்றுச்சீர் எப்பொழுதும் ஓரசைச்சீராகவே இருக்கவேண்டும் என்னலாம். அது நேரசைச் சீராகவேண்டும், நிரையசைச் சீராகவேண்டும் நேர்பசைச் சீராகவேண்டும் நிரையசைச் சீராகவேண்டும் இருக்கலாம். இவைகளை, நான் மலர் காசு பிறப்பு, என்னும் வாய்பாடுகளால் குறிப்பர். (இவ்வாய்பாடுகளின் தகுதியைப் பின்னர் இன்னுஞ் சிறிது விதித்துரைப்போம்).

இந்நான்கு பாக்களையும் ஒதிப்பார்ப்பீர்களாயின் அவை செப்பவேளைசை பெற்றுச் செல்வதை யுணர்வீர். ஆதலின், எல்லா வெண்பாக்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டிய இலக்கணம் இவை நான்காகும்:—

- 1. வெண்பாவின் தவிர வேறுத்தனை வரலாகாது.
- 2. சுற்றடி முச்சீரடியாக (சிந்தடி) இருத்தல் வேண்டும்.
- 3. சுற்றடியின் சுற்றுச்சீர், நான் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் இந்நான்கு வாய்பாடுகளில் ஒன்றால் ஆனதாயிருத்தல் வேண்டும்.
- 4. செப்பவேளைசை அமைந்திருத்தல் வேண்டும். (முன்னைய மூன்றும் இச்செப்பவேளைசை ஊட்டுவதற்கு ஆதாரமாயிருப்பன.)

வெண்பாவிற்குரிய பொதுஇலக்கணமாகிய இவை நான்குத்தான், மற்ற ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என்னும் மூலகைப்பாக்களை நோக்கும்படித்துச் சிறப்பாக நின்று, வெண்பாவை அந்த மூன்று வகைப்பாக்களின்றி பிரிக்கின்றன.

இனி வெண்பாவில் வருகின்ற அடிகள், முச்சீராய் நிற்கும் சுற்றடிதவிர, மற்றவைகளெல்லாம் நற்றீருடைய அளவடிகளாயிருத்தல்வேண்டும். (ஆசிரியப்பாவும்கலிப்பாவும்கூட அளவடிகளால் நடப்பனவாதலால், இது வெண்பாவின் சிறப்பிலக்கணம் என்னல் இயலாது) அவ்வடிகளும், இரண்டு வந்து ஒரு வெண்பாவாகலாம். அல்லது, மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு அடிகளும் வரலாம். ஏழிற்கு மேற்பட்ட அடிகளும் வருதலுண்டு. முன் காட்டிய வெண்பாக்கள் முறையே, இரண்டு மூன்று நான்கு ஆறு அடிகளால் அமைந்திருக்கின்றன.

வெண்பாவில் வரக்கூடிய சீர்கள், ஓரசைச்சீர்களும், நிரையசைச்சீர்களும், மூலசைச்சீர்களின் சிலவாகும்.

- 1. ஓரசைச்சீர் வருவதாயின், அது முன்னுமாத் தபடி அவ்வெண்பாவின் சுற்றுச் சீராயிருத்தல்

வேண்டும் மற்ற இடங்களில் இருந்தலாகாது. ஆதலின், ஒரு வெண்பாயில் ஓரசைச்சீர் வருவதாயின், ஒன்றேஒன்றுதான் வருதல்கூடும். அதுவும் சுற்றில் நிற்கவேண்டும்.

2. ஈரசைச் சீர்கள், நேர்நேர் (தேமா), நிரைநிரை (கருவிளம்), நேர்நிரை (கவிளம்), நிரைநேர் (புளிமா) என நால்வகைப்படும். இந்நான்குவகை இயற்சீர்களும் வெண்பாயில் வருதல் இயலும். எனினும், சுற்றுச்சீர் இயற்சீராயின் அது கருவிளம் அல்லது கவிளஞ்சீர்களாயிருந்தலாகாது. தேமா அல்லது புளிமாச் சீர்களாகவே இருத்தல் வேண்டும். அதுவும், குற்றியலுகரத்தை (சிலபோது முற்றியலுகரமாகவும் இருக்கலாம்) சுற்றியுடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.

3. மூவகைச்சீர்கள் எட்டில், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கவிளங்காய், என வரும் நேரசையை யீற்றியுடைய நான்கு சீர்கள் மாத்திரந்தான் வெண்பாக்களில் வரக்கூடும். ஆகையாற்றான் இக் காய்ச்சீர்களுக்கு வெண்சீர்எனும் பெயர் வந்தது.

தேமாங்கனி புளிமாங்கனி கருவிளங்கனி கவிளங்கனி என்னும் கனிச்சீர்களேனும், பொதுச்சீர் எனப்படும் நான்ககைச் சீர்களேனும் வெண்பாயில் வரா.

ஒரு வெண்பாவினுள் எல்லாச் சீர்களும் இயற்சீர்களாயிருக்கலாம்; அல்லது (சுற்றுச்சீர்தவிர) எல்லாச் சீர்களும் வெண்சீர்களாயிருக்கலாம்; அல்லது இவை இரண்டும் கலந்தும் வரலாம்; பெரும்பாலும் கலந்தே வரும்.

தளைகளில், வெண்டளை தவிர வேறு தளை வெண்பாயில் வரலாகாது என்றும், வெண்டளை இயற்சீர் வெண்டளை என்றும் வெண்சீர் வெண்டளை என்றும் இருவகைப்பட்டு மென்பதைக் கற்றிருக்கின்றீர். இயற்

சீர் வெண்சீர் என்னும் இரண்டுசீர்களும் வெண்பாவினுள் வரலாம் என்றபடியால் அல்லவிருவகை வெண்டளைகளும் வருதல் இயலும் என்பதும் பெறப்படும்.

இனி, வெண்பாயிற்குரிய ஓசை செப்பலோசை. அச்செப்பலோசை, ஏந்திசைச் செப்பலோசை, தூக்கிசைச் செப்பலோசை, (தூக்கிசை என்று சென்றவார்த்து இதழில் காண்பது அச்சப்பிழை) ஒழுக்கிசைச் செப்பலோசை, என மூவகைப்படும் என முன்னர்க் கூறினோம். சீர் தளைகளின் தன்மைக்கேற்றப்படி இச்செப்பலோசையின் விசேஷங்கள் விளையும்.

(1) எல்லாச்சீர்களும் வெண்சீர்களே ஆமாயின், அமையக்கூடிய வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை, முற்றும் வெண்சீர் வெண்டளையே பெற்றுவரும் வெண்பா, ஏந்திசைச் செப்பலோசையுடையதாயிருக்கும்.

(2) ஒரு வெண்பாயில் எல்லாச் சீர்களும், இயற்சீர்களேயா யிருக்குமாயின், அதனில் அமையக்கூடிய வெண்டளை இயற்சீர் வெண்டளையே இப்படி முற்றும் இயற்சீர் வெண்டளையே பெற்றுவரும் வெண்பா, தூக்கிசைச் செப்பலோசையுடையதாயிருக்கும்.

(3) இயற்சீரும் வெண்சீரும் விரவியருமாயின், இயற்சீர் வெண்டளை வெண்சீர்வெண்டளை ஆகிய இரண்டு வெண்டளைகளும் அமையக்கூடும். இப்படி இருவகைவெண்டளையும் விரவியருகின்ற வெண்பா ஒழுக்கிசைச்செப்பலோசையுடையதாயிருக்கும்.

முற்றும் வெண்சீர் வெண்டளை—
ஏந்திசைச் செப்பலோசை
முற்றும் இயற்சீர்வெண்டளை—
தூக்கிசைச் செப்பலோசை
இரண்டும் விரவுதல்—
ஒழுக்கிசைச் செப்பலோசை.

மானதசாத்திரம்

[PSYCHOLOGY]

[1931-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(புலன்கள் - Perception)

இடவுணர்வு

இடங்களை அளந்த பார்க்கின்றோம் அன்றோ? இந்த அளவுணர்வு எவ்வாறு எழுகின்றது? அளவு என்பது இயற்கையாகப் புலனை எழுவுதொன்றல்ல. அளவிடுவது என்பது ஒரு பொருளோடு ஒரு பொருளை ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பதாக முடிக்கின்றது. ஒத்திட்டுப் பாராமல், ஒரு பொருளின் தனியானவை உரை இயலாது. இவ்வாறு ஒத்திட்டுப் பார்ப்பதற்கு உதவியாக உலகினர், அடி முதல் முதலிய பொது அளவைகளை மரபாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இப்பொது அளவைகளோடு ஒவ்வொரு பொருளையும் ஒன்று வைத்து ஒப்பு நோக்கிய பொருள்களின் அளவினை புணர்ச்சின்றோம். ஒரு பொருளின்மேல் மற்றொரு பொருளை வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பார்த்துத் தான் அளவை உணர்கின்றோம். அளவுகோலைப் பொருள்களின்மேல் வைத்து அளப்பதையும் காண்க.

இவ்வாறு எழும் அளவுணர்வு பலவகையாலும் எழுகின்றது. எனது வாய், வாய்க்குச்சி சிறிது போலத் தோன்றுகிறது. நாக்கால் தடவிய்பார்த்தால் பெரிதாகத் தோன்றுகிறது. கண்ணாடியில் விழும் வாயின் எதிர் ரொளியைப் பார்த்தால் இடைநிகராதய்த் தோன்றுகிறது. எனது பல்லில் ஒன்று விழுந்து விடுகிறது; அந்தக் குழியை நாக்கால் தடவிய்பார்த்தால் பெரிய குழி எனத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அக்குழியின் சிறு விரலையும் உள்விட முடியாமற் போகின்றது. இவ்வாறு பல வழியாக எழும் உணர்வுகளில் ஏதேனும் ஒன்றையே உண்மையெனக் கொள்கின்றோம். பற்குழியின் அளவை யறிவதற்கு நாக்கைவிடக் கையையே சிறந்த உதவியாகக் கொள்கின்றோம். கண்ணாடியில் அதன் எதிர்ஒளியைக் காணமுடியாமல் கண்ணையே சிறந்த உதவியாகக் கொள்கின்றோம்.

கண் என்ற ஒரு பொறிவழியாக ஒரு பொருளை உணரும்போது பலவகை உணர்வுகள் எழுகின்றன.

நாற்காலியொன்றை அருகிலிருந்து பார்க்கிறேன். நார்த்தகாலியொன்றை நார்புறமுடையதாகவும் தோன்றிய அப்பொருளை தொலைவில் இருந்து பார்க்கும்பொழுது வேறு வடிவாகத் தோன்றுகிறது. மூன்று கால்களே தோன்றுகின்றன; ஒரே யளவாக இருந்த நான்குபுறங்களும் வெவ்வேறு அளவாகத் தோன்றுகின்றன. கம்பொருட்கலந்து அவருள்ளத்தை உள்படிஎடுத்துரைக்கும் எனது கண்பார் சேஷாசலம் ஐயர் அவர்களை அருகிலிருந்து பார்க்கிறேன்; நீட்டி அடி உயரமாகத் தோன்றுகிறார். சிறிது தொலைவில் சென்று காண்கிறேன்; உயரம் சிறிதுசிறிதாகக் குறைந்து விடுகிறது; அம்மன்றத்தின் முடியில் உள்ள கலங்கரை விளக்கருகிலிருந்து காணும்போது தமிழ் அளித்த குறுமுனிபோல விரற்கடையாகக் குறுகி விடுகின்றார். இவ்வாறு கண்ணே ஒரு பொருளைப்பற்றிப் பலவகையுணர்வுகளை எழுப்புவதைக் காண்க. ஆனால் பழக்க வழக்கத்தால் இத்தகைய பல வணர்வுகளிலும் ஒருணர்வைமட்டுமே யுண்மையெனக் கொள்கிறேன். அதனாலன்றே கலங்கரை விளக்கிலிருந்து கண்டபோதும் திருவாளர் சேஷாசலம் ஐயர்வர்களைக் குறுமுனியென்று கொள்ளாது நீட்டி அடியுள்ள ஐயர்வர்களுக்காவே யுணர்விறேன்.

இவ்வாறு பல வணர்வுகளிலும் ஒன்றை மட்டும் உண்மை எனக் கொள்வது எங்கனம்? சுத பழக்கத்தின் பயனாகும். கண்ணாடி பார்த்துப் புனைந்து கொள்வதை நினைப்பூட்டிக் கொள்வோமானால் இவ்வண்மை சிறிது புலனாகும். கண்ணாடிபார்த்துப் புனைந்துகொள்வோர் முதலில் ஒருபுது உலகத்தில் புகுகின்றனர். வலமிடமாக்கவும் இடம் வலமாகவும் கண்ணாடியில் அனைத்தும் மாறிக்கிடக்கின்றன. முதன் முதலில் அன்மாறாட்டத்தை அறிபாது நாம் திணக்கின்றோம். சிறிது பரிசீலனையும், எல்லாம் பழக்கமாப்விடுகின்றது. அப்புகிய இடவுணர்வு நிலைமற்றும்படுகின்றது. அதற்கேற்பத் தவறின்றி ஒழுங்குகின்றோம். கண்ணாடி நிழல் உலகமே பொருத்தமுடையதாகவும் தொடர்ச்சி யுடையதாகவும் தோன்றுகின்றது. அங்கணமேதான் மது இடவுணர்வுகளும் பழக்கத்தால் தொடர்புபெற்று உண்மை எனத் திகழ்கின்றன.

இயற்கையணை சிக்கனமாகக் குடித்தனம் செய்பவள். வீணே தன் ஆற்றலைச் செலவிடவள் அல்லள். அந்தச் சிக்கனத்திட்டத்தின்படியே மது உணர்வுகளும் இயற்கையில் அமைந்துகிடக்கின்றன. ஒரே பொழுதில்எழுகின்ற புலனைத்தையும்ஒன்றாகஇயைபித்து அவற்றை ஒரு பொருளின் பல பண்புகளாகக் கொள்கின்றோம். நெருப்பு எரிக்கின்றது; செஞ்சுடர் கண்ணாக்குப்புலனுகின்றது; கலகல் என்றொரியும் ஒலிகாதுக்குப் புலனுகின்றது; சூரி உடம்பிற்குப் புலனுகின்றது. வெவ்வேறாக ஒரே பொழுதில் புலனாகும் இவையனைத்தையும் ஒன்றுசேர்த்து நெருப்பு என்ற ஒரு பொருளின் பலவகைப் பண்புகள் எனக் கொள்கின்றோம். இவ்வாறு வெவ்வேறாக எழும் பலவகைப் புலன்களை இங்கனம் இயைபித்தே உலகத்துப் பொருள்களைப் படைத்துக்கொண்டு உலகில் பழகிவருகின்றோம் என்பது கூத்துமேடை நிகழ்ச்சி யொன்றால் நன்கு விளங்கும். அரசனைப்போலக் கத்தாவெதில் ஒருவன் பெயர்போனவன், ஆனால் அவனுக்கோ யாழ்மீட்டத்தெரியாது; ஆடவேண்டிய ஆட்டமோ உதயணன் வரலாறு. என் செய்வது? அவன்கையில் ஒரு

யாழைக் கொடுத்தனுப்புகின்றனர். அவனும் அவ்வி யாழைக் கூத்துமேடையில் தடவுகின்றான்; ஆனால் அதிலிருந்து ஓரொலியும் எழுவதில்லை. யாழ்நிலை தலைநிறந்த ஒருவன் திரைக்குப்பின்னால் இருந்து தன் யாழை மீட்டுகின்றான். அரசனாக ஆளுவோன் தனது யாழைத் தைவரும்இயக்கத்தைக் காண்கிறோம். அதே பொழுதில் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து எழும் யாழொலியையும் கேட்கின்றோம். இரண்டையும் ஒன்றாக இயைபவைத்துக் கூத்துமேடையில் உள்ள உதயணனே யாழ்மீட்டிப் பாடுகிறான் என நினைத்து மகிழ்கின்றோம். ஒரே பொழுதில் எழும் காட்சிப்புணையும் கேள்விப்புலனையும் ஒன்றாக இயைத்துக் காணும் மது பழக்கத்தால் அன்றே இவ்வாறு நிகழ்கின்றது. ஒரே பொழுதில் பலபுலன்கள் எழுகின்றபொழுது அவற்றை இவ்வாறு ஒன்றிலொன்று புகுத்தி ஒருவடிவமாக்கிக்கொள்கின்றோம். அவ்வாறு பல புலன்களும் ஒரே ஃபாழுதில் எழவேண்டுமானால் அவை பல்வேறு பொறிகள் வாழிவாகவே எழவேண்டும். நெருப்புணர்வு எழுப்போது, சூரி உடம்பிற்கும், கலகல் ஒலிகாதினும், செந்நிறம் கண்ணினும் எழும் தலைகாண்க. ஒரே பொறியிலிருந்து பல புலன்கள் ஒரே பொழுதில் எழதல் இயலாது; அவை ஒருக்கெழுத்து தொடர்ந்தே எழுகின்றன. வட்டவடிவான நாற்காலியைக் காணும் போது, அதே இடத்தில் முக்காலியையும் காணுவது இயலாது. நாற்காலியையும் முக்காலியையும் ஒன்றின் ஒன்று முற்றும் உட்கருவி இருப்பவையாகக் கொள்ளாது, ஒன்றின் புறத்தொன்று தொடர்ந்து இருப்பதாகக் கொள்கிறோம். இவ்வாறுதான் இடவுணர்வு அகன்றுகொண்டே போகின்றது. என் வீட்டுமேன் மாடியில் மேற்கே பார்த்துக்கொண்டே எழுதுகின்றேன். வடக்கிலிருந்து தெற்காகப் பார்க்கிறேன். கூவமாயும். பாலமும் கிறிஸ்தவர்கோரியும் புகைவண்டிக் கம்பிகளும் முறையே தெரிக்கின்றன. வடக்கே திரும்பியதும், புகைவண்டிக் கம்பிகள் புலனாகும் பாலம் மறைகின்றது. தெற்கே எவ்வெவற்றைப்பார்த்தேன் என்பதை மறந்தால் சிறிது தெற்குப் புறமாகத் திரும்பினால் அவற்றைக் காண்கிறேன். இவற்றைத் தொடர்ந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பார்த்தவரும் போது எனது முகமும் கண்களும் அசையும் இயக்கத்தைபும் உணர்கின்றேன். இன்னர், பாலத்தைபும் கோயிலையும் நான் நினைக்கும்போது, பாலத்தைபும் பார்த்துநின்றனர் கோயிலைப்பார்ப்பதற்கு என்னுடைய முகத்தைபும் கண்ணையும் இடம் வலமாக அசைத்த இயக்கம் நினைவிற்கு வருகிறது. அவ்வாறுதான் அவை ஒன்றின்னை ஒரு ஒன்று எவ்வளவு தொலைவில் இருக்கின்றன என உணர்கின்றேன். இவ்வாறு அளவுணர்வு எழுவதற்கு இயக்கவுணர்வும் உதவுவதால், இயக்கவுணர்வே அளவுணர்வு என்றும், இரண்டும் வேறல்ல என்றும் ஒரு சிலர் மயங்கிக்கூறுகின்றனர். அளவு என்ற பொருத்தன்மையைக் காட்டிய சிறப்புப் பொருள்களாகிய பாலம் கோயில் என்றவை எல்லாம் கட்டபுலனாகத் தொடர்ந்து நின்றமையை மறந்துவிடுவதால் அன்றே இயக்கவுணர்வையும் அளவுணர்வையும் ஒன்றே மயங்கி யுணர்கின்றோம். கட்டபுலனாகும் பாலமும் கோயிலும் இல்லையானால், அளவு என்ற பேச்சுக்கு இடமேலை.

இயக்கவுணர்வு அளவுணர்வு என்பது உண்மையல்ல. ஆரியமும் இயக்கவுணர்வே அளவுணர்விற்குப்

பேருக்கியாகின்றது. குருடன் பொருள்களை அறிந்து கொள்வதைப் பாருங்கள். கையால் பொருள்களைத் தடவிய் பார்த்தே பொருளின் அளவை அறிகின்றனர். அவனுடைய கையின் இயக்கமே அவனுக்கு அளவை கருமுகின்றது. குருட்டுக் குழந்தையொன்று ஒரு பந்தினை ஒரு கையால் தொட்டுப்பார்க்கிறது. வட்டவடிவு, வழவழப்பு, குறிப்பிட்ட அளவு முதலியன புலனாகின்றன. மற்றொருகையாலும் தொட்டுப் பார்க்கிறது. முன்னெழுந்த புலன்களை எழுமிக்கின்றன. ஒருவகையான புலன்கள் மறு முறையும் எழுந்தபோது வலக்கையால் தொட்ட பந்தே இடக்கையாலும் தொட்டபட்டது என வணர்கின்றது. இவ்வாறு பல பொருள்களையும் தொட்டறிந்து உலகைப் படைத்துப் பெருக்குகின்றது. அவ்வாறு அறிந்த பொருள்களையும் இடத்தையும் ஒருங்குகூட்டி ஒரு தொடர்பாக்கி ஒன்றாகத் தொடர்ந்து விளங்கும் உலகைப் படைக்கின்றது.

கண்ணுள்ள நாம் கையால் தொட்டறிவதோடு கண்ணாலும் தொட்டறிக்கிறோம். கையால் சிறிய இடத்தையே ஒரேபொழுதில் காணலாம்; கண்ணாலே பெரிய இடப்பரப்பையும் ஒரே பொழுதில் ஒன்றாகக் காணலாம். இவ்வளவே வேற்றுமை. ஒரு குழந்தை ஒடிவந்த ஒரு நாய்காலியில் முட்டிக்கொள்கிறது. அதன்முழங்காலில் அடிபடுகிறது. பின் அந்த அடியின் வீக்கத்தைக் காணுந்தோறும் ரோகை உணருந்தோறும் அந்த நாய்காலியையும் அந்த நாய்காலி யிருந்த இடத்தையும் உணர்கின்றது. இவ்வாறு தட்டிமுட்டிப் பல பொருள்களையும் பல இடங்களையும் உணர்ந்து அவற்றை ஒன்றுசேர்த்துத் தானறிந்த உலகத்தைப் படைத்துக்கொள்கிறது. இவ்வாறுதான் நாம் அனைவரும் நம் இடவுணர்வை அகலப்படுத்துகின்றோம்.

அ ப ப ர்

அப்பரும் அறுபத்தினுக்கு கலைகளும்.

26. ஆகாய கமனம்

[5838-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

மேக ளுராய்தீயர் மின்போல் மிளிர்சடைப் பாக மதிநுத லானையோர் பாகத்தர் நாக வளையினர் நாக வுடையினர் போகர் புகலூர் புரிசடை யாரே.

அப்பர்-திருப்புகலூர்-பண்-இந்தனம் 2.

ஆகாய கமனமென்பது பறவைகள்போல் ஆகாயத்திலும் உலாவியும் ஒருவகைத் திறமாம். தாயுமானவர் சித்தர்களைத்தைப் புகழுமிடத்தில் "திக்கொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே சென்றேழுடியடி வருவீர்!" என்றார். இது பஞ்சபூதங்களிடையே யுள்ள ஒருவகை அலைப்பு * (wave), தன்மையை யறிந்து அதைத் தக்கவாறு பயன்படுத்தும் கலையாம் இது. இக்காலத்தில் காற்றின் தன்மையறிந்து ஆகாய விமானங்கள் அமைத்திருப்பதை நாம் காண்கின்றோ மன்றோ? இதுவும் ஒருவகை ஆகாய கமனமேயாம். முற்காலத்தில் முப்புரங்களும் பறவைகள்போலப் பறந்தன வென்பதை பல நூல்களறி காண்கின்றோம். ஆயினும் முப்புரங்களானவை வாயுமண்டலத்தோடே நிற்காமல் இந்நிரலோகத்திற்குள் செல்ல ஆரம்பித்தனவென்றும், அத்தனும் தேவர்களும் சிவபெருமானிடம் முறை

யிட்டனரென்பதையும் புராண இதிகாசங்களில் அறி கின்றோமன்றோ?

திரிபுரங்களின் ஆகாயமீமானங்கள பூமிக்குச் சமீப மாய் வாயுமண்டலத்திலே மாத்திரம் உலவியிலையென்றும் வாயுமண்டலக்கடர் தப்புறமும்சென்று விண்ண வாய்காட்டையு மழித்ததென்றும், அதாவது வேறு உலகங்களுக்குச் செல்லத்தக்க சக்தி வாய்ந்திருந்தனவென்றும் நமது நூல்கள் காட்டுகின்றன. அதை அப்பரும் கூறிப்புகழ்பதை,

நிலைவாய் பிணி யெங்கு நிலனோடு விண்ணு

நிதனஞ்செய் தோடு புரமூன்

நிலைவி வஞ்சியோடி யரியோடு தேவ

ராணம் புகத்த னருளார்

கொலைநல வானி மூள வரவங்கை நரணு

மண்டபாய நீறு புரமாய

மலைசிலை கையி நொல்க வளையித்த வள்ளல்

அவனகு நமக்கோ சரணே.

தசுபுராணம்-பண் - பழம்பஞ்சரம். 5.

என்னும் தோத்திரத்தாலறிசு.

ஆகாயகமனம் இருவகைத்து. யோகசித்தியால் தேகத்தை * மிகவும் இலைசாக்கிப் பறவைபோல் வாயுமண்டலத்தில் பறந்தும், பிறகு அதற்கும் குட்டசு ஆகாயத்தன்மையாய் வாயுமண்டலக்கடந்து அப்பர் பற்பல மண்டலங்களுக்குச் சென்றும், அவ்வம் மண்

* அலைக்கின்ற நீர்நீலம் காற்றான லம்பராமகி சின்நீர் கலைக்கன்று சேருதல் கரத்திர் கலைப்பொரு ளாகிசின்நீர் விலக்கின்றி லெக்கு மிழலைபுளிர் மெய்யிற கையொடுகால் குலைக்கின்ற தம்மை மறக்கினு மெண்ணைக் குறிக்கொண்

[15]னே! திருவிழியிழை - திருவிருத்தம் 3.

† துறவித்தொழிலே புரிந்துள் சரும்படியே தொழுவார் யிறவித்தொழிலது மாற்று கண்டாய்! மநீன்முன்றுயைய அறவைத்தொழில் புரிந்தந்தரத்தே செல்லு மநீநீர்

[தேர்ப்

பறவைப் புறமெரித்தா யெம்மையாளும் பசுபடுகியே.

பசுபதி திருவிருத்தம் 7.

திருவிழியிழை - திருகேரிசை. 1

டலத்தன்மையில் தேகத்தை மாற்றி † உலாவியரும் யோகசக்தி பொன்றாகும். இந்தகைய சக்தி இக்காலத்தைப்போல் முற்காலத்திலும் செய்வதற்கு அரி யதாயிருந்ததேயாம்*, ஆயினும் யந்திரசக்தியால்விமானங்கள்செய்து ஆகாயத்தில் பறந்தவிஷயம் உண்மையென்பதற்குப் பற்பல அத்தாட்சிகள் காணப்படுகின்றன. அப்பர் தேவாரத்தில் இராவணன் கயிலாயத்திற்குச் சென்றபோது ஏறிச்சென்றவிமானம் (Car)தேர்போலிருந்ததென்றும், அதை ஒரு பாகன் (Driver) ஓட்டிச் சென்றனென்றும் அவ்விமானம் மெதுவாகவும் வேகமாயும் செல்லக்கூடுமென்றும், அதன்வேகத்தை அப்போதைக்கப்போது பாகன் மாற்றக்கூடுமென்றும், அதற்குத்தக்க சூட்சிகள் அவ்விமானத்தில் ஏற்பட்டிருந்தன வென்றும் சிறுவரும் பாசாங்களாலறிக.

கடிகியதேர் செலுது கயிலாயீது
கருதேலுன்வீர மொழிநீ
முருகுவ தன்யதன்ம மெனாநன்று பாகன்
மொழிவாணைநன்று முனியா
விடுவிடு வென்றுசென்று விரைவுற்றரக்கன்
வரைபுற்றெடுக்க முடிதோள்
கெடுகெடு விற்புவிழ விரலுற்றபாத
நினைவுற்றதென்றன் மனனே.
தசுபுராணம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம். 11.

தருக்கின வயக்கன் தேநூர்
சாரதி தடைசிலாது
பொருப்பின யெடுத்த தோளும்
பொன்முடி பத்தம்புண்ணும்
கெரிப்புண்டம் கலையீண்டு
நினைந்தடி பாவத்தம்வாள்
விப்பொடுங்க கொடுப்பர்வீழி
மியிலையுள் விசிர்தனாரே.

திருவீழிமிறுதை திருகோணை 10.

இராவணன் ஆகாயத்தில் உலாவுவதற்கு அமைப்

† இவ்வாறு பரமன் விளையாடுவதை அப்பர் முத்த நேமுதல் வாழுகி மும்முனை யொத்த நேயொரு வாவறு வாகிய சிந்த நேநிரு வீழி மியிலையு ர்த்த நேயடி யேனைக் துறிக்கொனே.
திருவீழி மியிலைத் திருக்குறந்தொகை 4

இம்மை வாணாக் செல்லம் வினைத்திடும்
அம்மை யேற்பிற வித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை யானு மிடமரு தன்சமலம்
செம்மை யெதொழு வளர் வினை சிந்துமே.
திருவிடைமருது - திருக்குறந்தொகை 4.

பித்த புஷ்பக விமானம் * இராமர் சேனையோடு ஏறிச் செல்லத்தக்க இடமுடையதென்று இராமாயணம் கூறும். ஆயினும் தேவாரத்தில் அதைத் தேர் என்றே பல விடங்களில் கூறியிருப்பதால் அது சிலர் செல்வதற்குப் பயன்பட அமைந்ததென்றே எண்ணல் வேண்டும். அவ்வகை விமானத்திற்கும் திரிபுரங்களின் ஆகாயக் கோட்டைகளுக்கும் தேவாரத்தில் பேதல் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது திரிபுரங்களை நகரங்கள் என்று கூறப்படுவதால் அதில் அரசர்கள் பலர் வசித்திருக்க நேர்ந்ததென்பது வெளிப்படடை.

நம்பனை நகரமுன்று மெரியுனை வெருவகோக்கும்
அம்பனை யமுதையார்றை யணிபொழிற் கச்சியுள்ளே
கம்பனைக் கதிரவெண்டிங்கள் செஞ்சடைக் கடவு
[தூணைச்
செம்பொனைப் பவளத் தூணைச் சிந்திரா வெழுமின்
[தேனே.

திருவேகம்பம் - திருகோணை 1
எனத் திரிபுரங்களையும், அவற்றின் இயக்கத்தைப்பற்றியும், விசாலத்தைப் பற்றியும் அப்பர் விரியுந் தண்ணிர் வேளையில் வெண்பிறை புரியும் காமனை வேவப் புருவமுற் திரியு மெல்லையில் மும்மதில் தீயெழுந் தெரிய நோக்கிய விண்ணம்பர் பீசனே.

திருவிண்ணம்பர் - திருக்குறந்தொகை.
என்றும், இராவணன் விமானத்தைக் குறித்து மொழியுங்காலையில் தேர் போல் ஒருவகைச் சக்கரத்தால் ஆகாயத்தில் ஓடும் சக்திபெற்றதென்று காட்டுவதுமாகான்கை:—

கடவுள் திகரி கடவா தோழியக்
கயிலையுற்றான்
படவுள் திருவீர லொன்றுவைத் தாப்பனி
மால்வரைபோல்
இடவம் பொறித்தெண்ணையேன்றுகொள் ளாயி
சோலைநிங்கள்
கடவுள் கடந்தையுட் ணேகாணை மாடத்தெந்
தத்துவனே.

திருத்தூங்காணைமாடம் - திருவிருத்தம் 10.
இவ்வாறு திரிபுரங்களின் இயக்கமும் இராவணன் புட்பகவிமான இயக்கமும் மொழியுங்காலையில் பூமியின் ஆக்ரோஷணசக்தியை வென்று பறவைபோல் மேலே கிளம்பிச் செல்லும் விரைவு ஆங்காங்கு அப்பர் தேவாரச் செய்யுட்களின் காணப்படுவதால், அக்காலத்தில் இக்கலை எவ்வளவு விருத்தியடைந்திருந்ததென்றும், அதை நல்லோரும் தீயோரும் ஒருவகைச் செல்வக் கலையாள் வற்றம் கொடுத்தாரென்பதும் அறிஞர் இக்காலத்தில் ஆராய இடமுண்டு.

* மத்த வளராக் கண்மணிப் புட்பகம்
சிறைக்க வேநிரு மாலலைத் தீழ்ப்புக்குப்
பதைத்தக் காந்ததெடுத் தான்பத்து நீண்முடி
பித்தக் கூன்றிய பேரெயி லானரே.
திருப்பேரெயில் - திருக்குறந்தொகை 11.

கம்பராமாயணம்

அயோத்தியா காண்டம்— 4. நகர்நீங்கு படலம்.

[529-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கற்றிலே னீந்ததோ யாது மில்லேன்

விதிக்கும் எதிராகக் கொடுக்கின்ற வெஞ்சினத்துத் தன் தம்பியைத் “தாய்தந்தையர்” என்ற உயரிய பெயரில் தணிவிக்கமுயன்ற இராமனை நோக்கி,

நற்றுதையுநீ தனிநா யகனி வயிற்றிற்

பெற்றுயு நீயே பிறநிலை பிறர்க்கு நலக்க

கற்று யிதுகா ணுதியின் நெனக்கைம் மறித்தான்

முற்ற மதியம் மிலைந்தான் முனிந்தனை யன்னை

[கலைநிறையாத சந்திரனைச் சூடிய உருத்திரனை ஒத்த இலக்குவன், கோவல் தனியாதவனாக, எனக்கு நல்ல தந்தையும் நீயே, ஒப்பற்ற தலைவனும் நீயே, என்று வயிற்றில்பெற்ற தாயும் நீயே, வேறொருவருமில்லை. மற்றவர்க்குக் கொடுக்கவே கற்றிருப்பவனே, இன்று யான் அத் தாய்தந்தையர்களைச் செய்யப்போவதை பார்” என்று (இராமன் சொல்லிய அமைதியை ஒவ்வாது) கையசைத்தான்]

பிறர்க்கு நலக்க கற்றவன் என்று தன்னை இயம்பிய அம்மாற்றத்தில் இராகவன் சிறிது குறைக்கையுருத்தல் வேண்டும். மறம்போல் அறமும் கல்லாமற் சான்றதே சிறப்புடைந்தது. கற்று நல்குதல் உத்தமத்தினளவுவரை யுயர்ந்ததன்று. எனினும் தன்னியப்பு உணராமலுரைத்தா நென்னத் தம்பியை இவன் சலித்ததை வேறேவிதத்தில் விளக்குகின்றனன். ‘கற்றாய்’ என்ற முறையை மறக்காமல் தான் நல்கிப்பதென்னும் நிகழ்ச்சியையே மறக்கப் புகுந்தவனாய்,

வாதன் பகர்வான் வரம்பெற்ற வடானில் வையஞ் சரதம் முடையா எவளென்றளித் தாதை செப்பப் பாதன் பெறுவா னினியான் படைக்கின்ற செல்வம் விரதம் மிதினல்லது வேறினி யாவ தென்றான்

[இராமன், ‘வரத்தைப்பெற்ற கைகேசிகாதன் இவ்வலகத்தை மெய்யாக உடையவன். அவன் என் ஒப்பற்ற தந்தைக்குச் சொல்லப் பரதன் அடையான், இனி நான் ஈட்டி கின்ற செல்வம் தவமாகும். இதனில் நல்லது வேறு இனி யாவதாகக்கூடும்’ என்று சொல்லவானாயினான்]

‘முன்னே உனக்குக் கொடுத்த அரசைப் பின் பரதனுக்குக் கொடுத்தது மன்னவென் குற்றமன்றோ’ என்று வினவிய இலக்குவனுக்கு, “கொடுப்பதன் முன்கொள்ள முண்டது என் குற்றமன்றோ” என்று விடையளித்துப் பிறர்குற்றத்தைத் தனதாகிவிடக்கொண்ட பெருந்தன்மைக்கு நிகராக இங்கு இராமன், “பிரார்க்கு நலக்க கற்றாய்” என்பது புகழாமாயின் அப்புழிற்முந் தான் பாத்திரனல்லன் என்னச் சாதிக்கும் மேன்மை இது பாராட்டற் குரியது. “இவ் வையமே கைகேயினது; அவன் அதனை அரசனைக்கொண்டு பரதனுக்குக் கொடுப்பித்தான், ஆதலின் எதனையும் யாருக்கும் நான் நல்கவில்லையே” என விரகுரைக்கும் தனக்கு இலக்குவன் இன்னும் இணக்காமையால்,

ஆன்றான் பகர்வான் பிணமைய
விவ்வைய மையற்

ரேன்றரு நெறிவாழ் துணைத்தம்

பிணைப்போர் தொலைத்தோ

சான்றோர் புகழார் தவத்தாதையை

வாகை கொண்டோ

என்றானெவன்றோ வினி யிக்கதற்
நீர்வ தென்றான்

[சிறத்தவனாகிய இராகவன் பின்னும் கூறுவானாகி, “ஐயனே, மயக்கற்ற கன்னெறியில் வாழ்கின்ற துணைவனாகிய தம்பி பரதனைப் போரில் வென்றோ, மேலோர் புகழும் தவமுடைய தந்தையை வெற்றினொண்டோ, பெற்றவனைச் செய்தோ நீ இக்கோபம் தீர்வாய்”—என்றான்]

இதகேட்ட இலக்குவன், இராமனது கருத்திற்குடன்பட்டிலானேனும், அவன் சொல்லின்முன் தன் செயல் இனிச் சொல்லாதென்னும் சலிப்பினனுப்பச் சோர்ந்துபோனான். ஆதலின்,

செல்லுஞ்சொல் வல்லவனெதிர் தம்பியிற்
தெவ்வர் சொல்லுஞ்

சொல்லுஞ் சமந்தே விருதோனென்ச்

சோம்பி யோர்க்குப்

கல்லுஞ் சமந்தேன் கனைப்புட்டிலும்
கட்ட மைந்த

விலுஞ் சமக்கப் பிறந்தேன்

வெகுண்டென்ன வென்றான்

[தடுக்கமாட்டாம் யாவரையும் இணக்குகின்ற சொற்களில் வல்லவனாகிய இராமனுக்கு எதிர்மொழியாக இலக்குவன், “உனக்கு முடிபுட்டி வைக்காத நானொரு தம்பியோ என்று எனனை என் பகைவர் இனி இழித்துரைக்கப் போகின்ற பழிச்சொல்லையும் சமத்தேன்; இரண்டு தோள்களெனச் சோம்பிவரும் கல்லன் பாரத்தையுஞ் சமத்தேன்; அம்புறத் துணையையும் கட்டுஅமைந்த வில்லையும் சமக்கப் பிறந்தேன். யான் வெகுண்டு என்ன பயன்”—என்றான்]

நகைச்சுவையினிடையே அவலம் கலக்க இயலாதெனினும், ஆசியம் சேர்ந்து அவலச்சுவையை அதிகமாகக் கூடும். ‘யாண்டோ அடியேற்கு இனிச் சிற்றம் அடுப்பது’ என்ற இலக்குவன் கேள்வியில் இத்தன்மை சிறிது தோன்றும். இங்கு ‘விலுஞ் சமக்கப் பிறந்தேன் வெகுண்டென்னை’ என்பதும் ஒருவாற்றால் அன்னதே. மீண்டும், இவ்விரவரும் சமித்திரபால் விடைபெற்றிருக்கையில், கைகேயி யனுப்பிய சேரையொடு அக்கடைந்த மடவாரை நோக்கி,

வள்ளன் மற்பி

யாணர்ந்திருநா ழுழப்பித்தவ ரீந்த வெல்லாம்

பூணப் பிறந்தானு நின்றானவை போர்வி லோடுங்
காணப் பிறந்தேனு நின்றானவை காட்டு

[மென்றான்]

[இராமனது தப்பியாகிய இலக்குவன், “அழகிய செல்வமுடைய நாட்டை இழக்கும்படி செய்த கைகேயி எதனைக் கொடுத்தாலும் அதனை அணிந்து கொள்ளப் பிறந்த இராமனும் நிதினன்றான்; அதனை என் போரிற்றுகிய வில்லோடு காணும்படி பிறந்த காணும் இருக்கின்றேன்—நீவிர் கொணர்த்த சேரையைக் கூடாது காட்டுங்கள்”—]

என்றவிடத்தும், தன்னைப் பறித்துத் தமையனைப் பரிசெய்துபோல் தானுற்ற துயரின் பெருக்கத்தையே தெரிவிக்கின்றனன்.

மாயப்பழியான் தந்தவந்த வற்கலைபை, வாணித்தில வெண்ணகை வனிதையர் கொணர்ந்தவப்போது, தண்டாவனஞ் சேர்வதற்கே சமைந்த தன்னிரு மக்க

ளைக் கண்டு புண்தாங்கு நெஞ்சத்தினாளாய் படிமேற் புரண்டு உண்டாய துன்ப்க்கடற்கு எல்லை புணர்ந்தி லாத சமீத்திராயை இராமன், மனத்தேற்றுதற்கேற்ற படி. செய்வானுகி, போர்வா வாசர்க்கிறையைத் தான் பொய்த்தவ லுக்குத் தொல்லாதெனவும், கார்வான் நெடுங்காணீ இறைகாண்டு மீள்வானெனவும் இயம்பி, காண்புக் கிடினுக் கடல்புக் கிடினுக் களிப்போர் வான்புக் கிடினுக் மெனக் கன்னவை மாண யோத்தி யான்புக்க தொக்கும் மெணையார் நலிகிற்று மீட்டார் ஊன்புக் குயிர்புக் குணர்புக் குலையற்க மென்றான்

[யான் காட்டை யடைந்தாலும் கடலை அடைந்தாலும் பொலியுடைய வாணுகத்தை யடைந்தாலும், அவை எனக் குச் சிறந்த அயோத்தியை அடைந்ததையே ஒக்கும். எவ் விடத்தும் என்னை வருத்தக்கடியாவர் யார்? ஆதவால் உடலை யும் உயிரையும் உணர்வையும் ஊடுருவிச் சிதைக்கும் இவ் வருத்தத்தை நீ எய்தவேண்டா—எனக் கூறினான்]

அப்போது, கைகேசியின் சிலதிரப் கொணர்ந்த சீரையைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு, தன்னையும் இரா மனுடன் காட்டிற்குப் போகென்று பணிப்பாளாயின் அதுவே தன் தயர்நீர்த் துணையாமென்னும் கருத்தின னாய் வந்து பணியும் இலக்குவணீசன் சமீத்திரை அரி தின் நோக்கி,

ஆகாத தன்றாளுடன் கவ்வன மிவவ யோத்தி மாகாத விராமனம் மன்னவன் வைய மீட்டும் போகா வுயிர்த்தாயர்மம் பூங்குழற் சீதை யென்றே போகா யினியிவ்வயி னீற்றாறு மேத மென்றான்

[இராமன் செல்கின்ற அவ்வனம் உணக்கும் அயோத்தி ஆதல் வேண்டும். மிகுந்த அன்புடைய இராமனே நம்மன்ன வன் ஆவான். அவன் அரசைக் கொடுத்ததுக் காடு போவ தைக் கண்டும் போகாத உயிருடைய தாய்மார் இனி உணக் கு, அழகிய கூத்தலையுடைய சீதையே; என்று கருதி நீ இராமனுடன் செல்லக்கடவாய். இனி இவ்விடத்தில் நீ நின்புதுவ் குற்றமாரும்—என்றான்]

பின்னும் பகர்வான் மகனேயிவன் பின்செ நம்பி யென்னும் படியன் நடிபாரினி லேவல் செய்தி மன்னுந் நகர்க்கே யிவ்வந்திடின வாவ தன்றேல் முன்னம் முடியென்றான் வார்வியி சேரா நின்றான்.

[மேலும் சொல்வான் அச்சமீத்திரை—மகனே, இவன் பின்னே செல்லும் தம்பியென்னும் உறவிவன்று நீ ஒருச வேண்டியது. அவனது அடியாரைப்போல் நீ அவனுக்கு ஏவல் செய்யவேண்டும். நிலைபெற்ற நகரத்திற்கு இவன் மீண்டானியின் நீயும் கூடவா. அப்படி மீளானியின் நீ அவ னுக்குமுன் மான்டபோ—என்று விதித்துத் தன் கண்களி னின்ற நீர்பெருக சின்றுள்]

குலக்கோசலைக்குக் குறைந்த நலத்தவளல்லன் இச் சமீத்திரை. தன் மகனுக்குரிய நாட்டினை மாற்றவன் மகன் பாதனுக்கு நல்கிட உவந்து ஓவ்வினான் அவர். இவ்வே, மாற்றவர் இருவரில் ஒருத்தி இன்னொருத்தி யின் மகனுக்குக் காடனிக்கத் தாணுந் தன் மகனுக்கு அக்காட்டினித் தாமுதா தந்திவார் பெருமையால் திகழுகின்றான். இன்னனம் ஒருவரை பொருவார் பெரு மையிலே சிஞ்சம்படிவைக்கின்ற விழுப்பத்திலுள்ளீரே கம்பர் பெருமான் தன் முழுப்பெருமையையும் தானே காட்டாமுன்னம் நம்மால் கருநற் கரிதாக்கின்றது.

இன்னவாறு தமதன்னையின்பால் அரிதின்யிடை கொண்ட பின்னர்,

இருவருந் தொழுதன ரிரண்டு கன்றொரீ இ வெருவரு மாவினிற் றுயும் விம்பியின் பொருவருந் துமாரும் போயி னார்புறந் திருவரைத் துகிலொரீ இச் சீரை சாத்தியே

[இராமலக்ஷ்ணரையுடனும் சமீத்திரையை வணக்கினார். அப்பொழுது அவ்வண்ணாயிவ சமீத்திரையும், இரண்டு கன்றுகளை விட்டுப்பிரிந்த அஞ்சுகின்ற பசுவைப்போலப் புலம்பினான். கிசாரம் அம்மைத்தரும் தம் அரையில் தரித்த பட்டாடைகளைக் களைந்து விட்டு மரபுரியையெடுத்திக்கொண் டி வெளிச் சென்றார்].

அன்றை பணியால் இலக்குவணும் சீரைசாத்தினான். தன்னுடன் வனமேக இராமனோ இன்னும் அவனுக் கு விடைதந்திலன். ஆயினும் என். “கரிய செம்மல் ஒருவனைத் தந்திடுதி” என்ற கோசுகின் பின் இலக்கு வன் கௌமல் தொடர்ந்த தக்கவாயுத போன்றே, இப்பொழுதும் அழைபா முன்னர் அடவிக்குச் செல் வதல்லால் வேறொர்விதி கண்டிலன். பொருளொடு நிழல்தவழ யாரே புகல வேண்டும்.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட், சத் வைத்தியசாலை,

நஞ்சன்கூடு.

சுவாமிநாதர் கோயிலுக்குப் பாலு
சுவாமிநாதர் கோயிலுக்குப் பாலு
சுவாமிநாதர் கோயிலுக்குப் பாலு

குழந்தைகளுக்கு:
மூரீகர் கஸ்தூரி மாத்திரை
கோரோஜினி மாத்திரை
திந்ர தைலம்,
“பால சதா” (Reg.)
அமிர்தாமலக தைலம்
குழந்தை கட்டிக்குத்
ஜ்வாக் கட்டிக்குத்

டிப்போ, பம்பாய்
கல்கத்தா.

பானிக்குள்:
சாவனப்பிராசா
திராஷ்டியாக
பாதாமி ரசாயனம்
ஜீவவஸூதா (Reg.)
பீருங்காமலக தைலம்
ஸ்பெஷல் மருந்து (15 நாட்
ருக்கு ரூ. (2-0-0) பிராசை:
மதுரை
காஞ்சிபுரம்.

NANJANGUD TOOTH POWDER

கலாநிலயம்

1-ஆவது வால்பூம் 1928-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. சேக்கிழாரும் திருக்கண்ணப்பரும் :—கட்டுரைகள் 51.
2. கம்ப ராமாயணம் :—பால காண்டம் ஆற்றப்படல முதல் மிதிலைக்காட்சிப் படலம்வரை கட்டுரைகள் 51.
3. அகப்பொருள் வரலாறு:—காட்சி முதல், சூதற் பிரிவுவரை கட்டுரைகள் 18.
4. காந்தார நாட்டுக் கட்டழி :—காசிய சியல் நயம் பெற்ற நற்றிழ் நாவல் 51 இதழ்களில் வந்துளது.
5. தமிழ்ப் பாடம் :—நளவெண்பா, சுயம் வர காண்டம் முதல் கலிதொடர் காண்டம் முடிய, 52 இதழ்களில் வந்துளது.
6. தேவாரமும் ஐந்தினையும்:—தமிழ் இலக்கண ஐந்தினின்பாற்புட்பாட்டைத் தேவாரத்தின் துணைகொண்டு விளக்கிய கட்டுரைகள்.
7. வானசால்தீரம் :—வான சால்திர வுண்மையை யாவரும் அறிபுமாறு வரையப் பட்ட கட்டுரைகள் 20.

மலர்வனம் பழமுதிர்சோலை, மேனாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்களாய் பிரிட்டுக்கிடுவேயன், எடுகுயூரன், ஜினோன், பைரோன், அரிஸ்டாட்டில் முதலானோர் தத்துவ ஆராய்ச்சி, இலக்கிய ஏற்ற ஆராய்ச்சியென்ற இலக்கியங்களை ஆயும் முறை விளக்கும் 6 கட்டுரைகள், கார்கலை எம்ர்லன், ரல்பின், டால்ஸ்டாய், ஆஸ்கார் ஓயில்ட், ராப்ட் பர்ன்ஸ் ஆனோர் கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கியக்கதைகள், நாடடி சாணாற்றின் திறம், பாரசீகப் புலவர் உமார் கயாம் காட்டிவைக்கும் தத்துவநிலை, முதலிய பல வியாசங்கள்.

2-ஆவது வால்பூம் 1929-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

1. கம்பராமாயணம் :—மிதிலைக்காட்சிப் படலம் முதல் பரசாரம்பப்படலம் முடிய 48 கட்டுரைகள்.
2. அட்பார்:—கட்டுரைகள் 50
3. லில்லி பாரதம்:—ஆதிபர்வமுதல் சபாபர் வம்வரை கட்டுரை 32.
4. ஏமாங்கதத்திளவரசன் :—காசிய நலம் பெற்ற காத்தற் கதை. 20 இதழ்களில் வந்துளது.
5. அகப்பொருள் வரலாறு.—காவற் பிரிவு, பொருள்வயின் பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு கட்டுரைகள் 6.
6. மாறன் பாப் பாலினம்:—16 இதழ்களில் வந்துளது.
7. குலசேகரர்:—குலசேகரர் தத்துவத்தை விளக்கும் கட்டுரைகள் 23.
8. தமிழ்ப்பாடம்:—நளவெண்பா கலிநீக்கு காண்டம், திருவேங்கடமலை, திருவாங்கத்துமலை, திருவாங்கத்தந்தாதி, திருவாங்கக் கலம்பகம், 50 இதழ்களிலும் வந்துளது.
9. நம்மாழ்வார் வைபவம்:—கட்டுரைகள் 12.

மானத சாத்திரம், மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் 11, அண்டபுராணம் - காப்பி, தேயிலை புகையிலைமுதலிய சிறப்புப்படலங்கள் 5, மலர்வனம் 8, பழமுதிர்சோலை, திருவாய் மொழியின் திறம், கண்கண்டதெய்வம், உடலும் மனமும், நன்னெறியின் ஏற்றம், சிந்தாமணி நீதிச் செய்யுள் ஆய பல கட்டுரைகள்.

3-வது வால்பூம் 1930-ஆம் ஆண்டுப் பிரதிகள்.

1. கம்பராமாயணம்:—மந்திரப்படலம், மந்தரை குழ்ச்சிப் படலம்-கட்டுரை 48.
2. குறுந்தொகை:—400 பாட்டுகளும் உரையுடன் 34.
3. தமிழ்ப்பாடம்:—திருவுண்ணந்துது, அடைதம், நளந்துதுப் படலம். இலக்கணம் புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.
4. அப்பரும் 64 கலைகளும்:—36.
5. நம்மாழ்வார் வைபவம்:—34.
6. இலஞ்சிப்பாவை:—இதழ்கள் 24.
7. ஆச்சரிய சூடாமணி:—(ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாடகம்) 15.
8. மானதசாத்திரம்:—(சுடத்தை) 32. மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், மலர்வனம், பழமுதிர்சோலை, மாதவிமாதவம் ஆகிய பல கட்டுரைகள்.

மேற்கூறிய மூன்று வருடப் பிரதிகளும் எம்மிடம் பயிண்டு செய்தாம், செய்யாமலும் கிடைக்கும்.

விலை விவரம்:—தபால் செலவு உள்பட, வால்பூம் ஒன்றிற்கு

உள்நாடு	ரூ. அ. ப.	வேளிநாடு	ரூ. அ. ப.
பையிண்டு செய்யாதது	8 0 0	பையிண்டு செய்யாதது	9 8 0
காஸிகோ கில்ட்	9 8 0	காஸிகோ கில்ட்	11 0 0
ஆப்லெதர் கில்ட்	10 0 0	ஆப்லெதர் கில்ட்	11 8 0

:: கலாநிலயம் ஆபீஸ், புரசைபாக்கம், சென்னை ::

ASOKA SALT

அசோகா சாஸ்ட்.

(ரிஜிஸ்ட்டர்.)

(அசோகா—உப்பு)

ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்கவும் கோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கும் அசோகா—உப்பு ஒன் அரு மருந்து.

உணவை நன்றாகச் சீரணஞ் செய்து, யாதொரு வருந்தமுமின்றி நாள்தோறும் மலத்தைக் கழிக்கும் சிறந்த குணமுள்ளது.

அசோகா—உப்பு ஜலத்தில் போட்டால் பால் பொங்குவதுபோலவே பொங்கி வரும்.

விலை ரூ. 1—8—0. தபால் செலவு வேறு.

அசோகா கம்பெனி
லிமிடெட்,

சென்னை.

ஏற்படுத்தியது] **நாஷனல்** [1906.

இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—நாஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்ஸ்,
7, கவுன்சில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் கம்பனிகளில் தலையாயது

1930 வருஷாந்திர ரிபோர்டின் சுருக்கம்.

1930 வருடம் நிறைவேற்றிய புது பில்டிஙெஸ் ரூ. 1,18,55,069.

1930 வருடத்தில் அடிகமான லைப் 11,51,818.

அஸ்யூரன்ஸ் பண்டி 30,88,986.

பிரீமியம் வரும்படி

1930 வருடத்தில் கிடைத்த வட்டி வரும்படி 7,47,608.

மொத்த அஸஸெட், ரூ. 1,65,00,000க்கு அதிகம்

1930 வருடத்தில் நடைமுறையிலிருக்கும் லைப் அஸ்யூரன்ஸின் மொத்தம் 6,55,70,916.

பிரீமியம் மிகக்குறைவு, பாலீஸி கிபந்தனைகள் மிகவும் தாராளமானவை. எவ்வாறும் லைப் அஸ்யூரன்ஸ்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

எஜென்ஸி எடுத்துக்கொள்வது உங்களுக்கு இராபமாகும்

118, அரமனைக் காரன் } T. அனந்தாசாரி, B. A.
தெரு, சென்னை. } செட்டாரி, மதராஸ் பிராஞ்ச்.

R. G. நான் & கம்பெனி, மானேஜர்கள்.

நாஷனல் டையர் அக்ஷு ஜனரல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ்:—காஷனல் இன்ஷூரன்ஸ் பில்டிங்,
7, கவுன்சில் ஹவுஸ் தெரு, கல்கத்தா.

சி, மோட்டர் கார் மோட்டர் லைஸிங் இன்ஷூரன்ஸ்.

கேட்போருக்கு விவரங்கள் அனுப்பப்படும்.

சுகவாழ்வு

நாம் சமது நாட்டில் சுகமாக வாழவிரும்பினால் வியாதிகள் என்னும் சத்துருக்களுக்கு இடங்கொடாமல் நமது தேகத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் தேக அசதி, மலச்சிக்கல், நரம்புகளின் தளர்ச்சி, ரூபகயிர்மை, மூத்திர சம்பந்தமான வியாதிகளால் கஷ்டப்பட்டால் உடனே,

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரைகள்

உபயோகியுங்கள். தேகத்தை வஜ்ர சரீரமாக்கி வைக்கச் சோட்டையப் போல் பாதுகாக்கும் 32 மாத்திரைக ளடக்கிய பட்டி 1க்கு ரூபா 1 இணம்! இணம்!!

போஜன விதி.

உடனே விலாசத்தைத் தெரிசியுங்கள்.

ஆதங்க நிக்ரஹ

ஒளவுதாலயம்,

26, பிராடவே,

மதராஸ்.

- பாரதி -

சுந்தரீரம் — சமத்வம் — சகோதர்த்வம்.

ஓர் தேசிய மாதப் பத்திரிகை.

முன்றுவது ஆண்டு நடக்கின்றது.

உள் நாடு வருட சந்தா ரூ. 200

வெளி நாடு " ரூ. 280

தனி (சாம்பின் காடி) பிரதி விலை அணு 5. வேண்டுமே போர் ஸ்டாபிபு அனுப்பவேண்டும்.

ஜாதீமத் கட்சி பேதல்களினிந்தித் தேசவிடுதலைக்காக உழைக்கும் தேசிய சமயமும் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்:—R. நாராயணசாமி.

விலாசம்:—ஹீன பாரதி ஆபீஸ்,

உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

குறைந்த விலை! நிறைந்த விஷயம்!
சிற்றந்த கதை! உயர்ந்த பதிப்பு!

பாவலர், நாவலர், மற்றியாவரும் விரும்பும் பாச்சுவை ததும்பப் புதுமை பெற்றிலக்கும்

சுருணவதி அல்லது மனமீட்பால மாக்கலியம்

இனிமை செறிந்த தமிழ் நாவல் ஸ்ரீமான். மாந்தை. சா. கிருஷ்ணய்யர் எழுதியது.

விலை ரூபா ஒன்றே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பள்ளிவீதி ஹெளஸ், மைசூர்புரி, மதுரை.

ANCIENT JAFFNA

BY
Mudaliar C. RASANAYAGAM C.C.S.
FOREWORD

BY
Professor S. KRISHNASWAMI AIYANGAR, M.A.

An authentic History of North Ceylon, particularly of Jaffna, based on archeological Epigraphic and Linguistic researches is stated here for the first time in a connected logical manner from ancient times up to the occupation of the island by the Europeans. The progress of civilisation in Ceylon and Southern India and incidentally in other countries associated with them as brought out here reads like a romance without infringing on the Canons of Historic Research. The Honest patriotism of the author is inspiring without misleading.

Every student of History would read this book with pleasure and profit,

Price Rs. 5-8-0 (V.P. Charges extra)

“KALANILAYAM”
VELLALA STREET,
Purasawalkam, MADRAS.

கலாநிலய முன்னைய இதழ்கள்

முன்னுண்டு இதழ்களும் பயிண்டுசெய்தும் செய்யாமலும் கிடைக்கும்

முதல் ஆண்டு:—ராமாயணம்—பால காண்டம், அகப்பொருள் வரலாறு, காந்தார நாட்டுக் கட்டழி எனும் சிறந்த நாவல், மலர் வணம், பழமுதிர்சேலை, தமிழ்ப் பாடம், கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திர ஆராய்ச்சி, முதலிய பல அரிய கட்டுரைகள்.

இரண்டாமாண்டு:—அப்பர் தேவார ஆராய்ச்சி, நாவல், ஆங்கிலக் கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு, கம்பராமாயணம்—பாலகாண்டம், அகப்பொருள், தமிழ்ப் பாடம் ஆய பல அரிய கட்டுரைகள்.

மூன்றாமாண்டு:—கம்பராமாயணம்—அயோத்தியா காண்டம், மானத சரித்திரம், குறுந்தொகை (உரையுடன்) ஸமஸ்கிருத நாடக மொழிபெயர்ப்பு, அணைய பல கட்டுரைகள்.

தோல் பயிண்டு—விலை உள்ளாடு ரூ. 10-8-0, வெளிநாடு ரூ. 12-0-0.

விலாசம்:— (தபால் சார்பு உள்பட.)

கலாநிலயம், புரசைபாக்கம், சென்னை.

பாக்டர் நஞ்சுண்டபாவ் பேதங் ஆயில்.

இந்த எண்ணையை ஸ்ரீநா
னத்திற்கு உபயோகித்து வந்
தால் மூளைக்குக் குளிர்ச்சி
பையும் திரேகத்திற்கு
ஆரோக்கியத்தையும் ரூபக
சக்தியையும் பெருக்கும். சில
கண் சம்பந்தமான விபாதி
களையும் நீக்கிவிடும்.

அல்லலது ஸ்ரீநானத் தைலம்

விலை ரூபா 1.

எங்கும் கிடைக்கும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எம். சி. என்ஸ். பார்மசி, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திரு அருட்பா

வசனப்பகுதி

ஆ. பாலகிருஷ்ணபிள்ளை பி. ஏ. எம். எல்

அவர்களது அடக்க விலைப்பதிப்பு.

புத்தகவிலை, 4, அணுவும், புத்தக போஸ்ட் செலவிற்காக, 1 அணுவும், ஆக, 5 அணு
தபால் ஸ்டாம்புகள் அனுப்பிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கலாநிலயம்—புரசைபாக்கம் சென்னை.

மதிப்புரை

வார்த்தமானம்

சகுணவதி அல்லது மணம்போல மாங்கல்யம்

ஆசிரியர். மாந்தை. சா. கிருஷ்ணபாப். பிரசுர நிலயம், ஸ்ரீகிருஷ்ண பள்ளிஷிங்கவெளஸ், மயிலாப்பூர், விஜை ரூ 1.

“சகுணவதி அல்லது மணம்போல் மாங்கல்யம்” என்னும் நாவல் வரப்பெற்றேறும். இதன் ஆசிரியர், சமீப சமீபத்திரன், நவசக்தி, விவேகபோதினி, சிந்தாமணிபோன்ற பல பத்திரிகைகளுக்குச் சில வண்டிகளாகக் கட்டுரை எழுதிவருகின்றாராதலால் தமிழகம் அவரை நன்கறியும். இந்நூலிற்கு முன்னரையும் சிறப்புரையும் தந்துள்ளார், “உண்மைக் காதல், இறைபயன்பு, தியோபிஸ்பு, செல்வச் செருக்கின் இழிவு, நற்குணத்தின் சிறப்பு ஆகியவற்றை இக்கதை கொண்டு விளக்குவதைப் படிப்பவர் கண்டு இன்புறவர்” என்று கூறியுள்ளார். ஆசிரியருக்கு வடநூல் பயிற்சியும் உளநாசகையால், இலக்கண மமைக்குந் தளையுட்பாது இவர் விளக்கி நாமும் கொடாது எனினில் எல்லோரும் படித்தறியும் வண்ணம் இந்நூலை அமைக்க இயன்றதென இன்னதற்குப் புகழாரை தந்த ஸ்ரீமான் C. R. சீனா வால ஐயக்கார் கூறுகின்றார். இன்னபடி பலரால் வரவேற்கப்பட்டுள்ள இந்நாவலின் கதைபின் போக்குப்பின் வருமாறு:—

தனது எஜமானனைக் கொன்று, கொள்ளையிட்ட ஒரு எளியவன், சந்திரசேகர பிரபுவானான். அவனுக்கு அயிர்தவல்லி என்றவொரு பெண்ணும், சிந்திரசேனன் என்றவொரு பிள்ளையும் இருந்தனர். குடந்தைச் செல்வரான அழகியசங்கர் அயிர்தவல்லியை மணந்து சகுணவதி பென்றவொரு பெண்ணைப் பெற்றார். குடந்தையில் வாழ்ந்த சதர்சனர் என்றவோர் சிறு குடித்தனக்காரருக்குக் குறைநலங்கள் வாய்ந்த ஒரு பிள்ளையிருந்தான். அவன் எழிலும் கல்வி ஆற்றலும் உடையவன். அழகிய தன் செல்வியைக்குணசீலனுக்குக் கொடுப்பதெனத் தீர்மானித்து அவனைச் சந்திரசேகரபிரபு தன் பிள்ளைபோல் நடத்திவந்தார். பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் இடையே காதற்சொடி வேருன்றி வளர்ந்தது. இவ்வளவில் காதலுக்கு இடையுறொன்று நிகழாது கதைநடப்பது எங்கனம்.

சந்திரசேகர பிரபு இறந்தார். அவர் மகன் சித்ரசேனன் தீயவழி பட்டர்ந்து பொருளியிழந்து புகழிழந்து துன்புற்றான். அவன் தமக்கை அயிர்தவல்லி தன் தம்பியின் நிலைக்கு இரங்கினளாய், அவனைத் திருந்கல்நிலைக்குக் கொண்டு வர எண்ணினாள். இன்னதற்குத் தன் மகன் சகுணவதியை அவனுக்குக் கொடுக்கத் தீர்மானித்துத் தன் கணவனை உடன்படச் செய்தாள். அவரும் உடன்படக் குணசீலன் சகுணவதியை இழக்க நேர்ந்தது. எனினும் தம்பியின் சிறு குணம் இடைவிடிக், அயிர்தவல்லியின் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. இறுதியில் பெற்றோர் தம் பிழைகண்டு குணசீலனுக்கே தம் பெண்ணை மணிய்செய்து வைத்தனர். சிற்சேனனும்; தானுற்று துன்பத்தாலும், அவமானத்தாலும் கயமை தீர்ச் சிறந்தான். குணசீலனும், சகுணவதியும் இனிது வாழ்ந்து ஒரு ஆண்மகவைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

இப்புத்தகம் நல்ல பெற்றொழியிடப் பெய்பரிஸ் அச்சிடப்பெற்றது. படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 168 பக்கங்கள்கொண்ட இப்புத்தகத்தின் விலை ரூபாய் ஒன்று. வேண்டுமோர் பிரசுர நிலயத்தார்க்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நேப்பாள தேசத்து மன்னர் மான தண்டனை விதிக்கும் முறைமைத் தம்மாட்டினின்ற அகற்றிவிட்டார் என்று ஒரு செய்தி கூறுகின்றது.

வழக்குவாதத் தொழிலில் கியாதி பெற்ற நாட்டின் துரை அவர்கள் இறந்தனர் என்று லண்டன் செய்தி கூறுகின்றது இறக்கும் காலத்தில் அவர் வயது 80.

தொழிலாளர் கட்சியினர் ஆட்சியினால் சிறக்கும் இவ்விவரத்தில் 18½ லட்சம் பேர் வேலைபில்லாது திண்டாடுகின்றனர் என்று அயல்பாட்டுச் செய்தி கூறுகின்றது.

ஆகஸ்டு முதல் வாரத்தில் கனடாவில் கூடலிருக்கும் சர்வதேச கிறிஸ்தியர் மஹாநாட்டிற்கு ஸ்ரீமான் O. கந்தலாயி செட்டியார் இந்தியப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராய்ச் சென்றிருக்கின்றார். இந்தியாவிலிருந்து 37 பேர் செல்கின்றனர்.

காந்தி அடிகள் சீமை செல்லுங்கால் போட்டுக் கொள்ளவேண்டிய உடையைப் பற்றிப் பத்திரிகையில் பலர் பலவிதமாக எழுதுகின்றனர். காந்தியடிகள் இது விஷயமாய் பேசுகின்ற செய்தி வருகின்றனர். இன்னும் முடிவு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

1930-ம் வருடத்தில் முதல் ஆறுமாத காலத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு 1 கோடியே 60 ஆயிரம்பென் மதிப்புள்ள ஜவுளி சாமான்கள் இறக்குமதியாகின வென்றும், இவ்வருடம் முதல் ஆறுமாத காலத்தில் (அதாவது 1931 ஜனவரி முதல் 1931 ஜூலை வரையில்) 29 லட்சத்து 37 ஆயிரம் பென் மதிப்புள்ள ஜவுளிதான் இறக்குமதியாயின வென்றும் தெரிகிறது.

ஒளவை விதி:—சென்னை வேப்பேரி, ரண்டாஸ்ஸோடு, 6-ம் நெம்பர் கட்டடத்தில் பெண்களுக்காக ஒளவை விதி ஒன்று 1930-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதல் ஏற்பட்ட கடந்து வருகிறது. இதில் நடுத்தர ஏழைப்பெண்களுக்குக் கல்வியும் கைத்தொழில்களும் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதுடன் ஏழைகளுக்குச் சாப்பாடும் இட வசதியும் அளிக்கப்படுகின்றன. இது ஒன்பது மாதங்கள் அடங்கிய கமிட்டியின் மேற்பார்வையில் நடந்து வருகிறது. இதற்குச் செல்வர்கள் பெருருதவி செய்துபெற்றுமென்று சிர்வகிகள் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

உலகின் உள் உள்ள மாபெருங்கோயில்களான இத்தாலியா தேசத்திலுள்ள நிலன் நகரத்துக் கோயிலே பிகப் பெரியதாகும். இதனுள் ஏக்கரலத்தில் 37,000 பெயர்கள் செனகரியமாகக் கூடியிருக்கலாம். இதற்கு அடுத்தபடியாக 32,000 பெயர்கள் கொள்ளக் கூடிய உரோமன் சர்ச் என்னும் கோயிலாம்.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தார் ஜனங்களுது வரிபை உயர்த்தினர் என்று ஜெனங்கன் கலகம் செய்தனர். வீடு வாசல்களும், அரசாங்க நிலங்களில் சிலவும் தாக்கப் பட்டன என்றும் இப்பொழுது கலகம் அடங்கியுள்ளது என்றும் தெரிகின்றது. ஜனங்கள் சமாதான முறையில் தங்கள் குறைகளைக் கூறிலும், அக்குறைகள் அரசாங்கத்தாரால் கவனிக்கப்படுமென்று அரசாங்க அறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

:: பிரபல ஜோதிஷர் ::
 மஹாராஜாக்களாலும், ஆயிரக்கணக்கான பிரபுக்களாலும், தங்கடெடல்களும் நாட்சாட்சிப்பத்திரங்களும் பெற்றவர்.
 ஒரு ஜாதகம் கணிக்க ரூ. 2. கேள்வி ஒரு ஜாதகம் பார்க்க ரூ. 5. ஒரு வருஷ பலன் எழு ரூபா 5. எதிர்காலத்தைப் பற்றின 3 கேள்விகளுக்கு ரூ. 1. மேல் கேள்வி 1-க்கு அனுகூலம் 8 (ஜாதகம் அல்லவது எழுதும் நேரம்/தேவை) (ஜ்யோதிட ரூரணபோதினி வீலை அனுகூலம் 8. பண்டித காழியூர், ம. புரீஸ்வரலாசாரியார், 218 தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.)

—:வைத்திய ரத்ன:—

பண்டி. D. கோபாலாசாரியார் அவர்களின்

ESTD 1898

ஆவாமிருகம்

யவஹினி, நரம்புத்தளர்ச்சி, மறதி, அயர்வு, வியக்கமுறவு, இவைகளிப்போக்கி, தேசபலம், ரூபகசக்தி, விரியவிரித்தி, ஐதிவைகளின்குறிப்பதில் இனையுற்றது எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும். விலை ரூ 3-4-0

ஆயுர்வேதாஸிரமம்
 தயார் பெட்டி 287. மதராஸ்.

கேடலாக இனும்

அகராதிகள்.

தமிழ்சொல் அகராதி (3 பாகம்): ரூ 18-0-0

காரநேஷன் அகராதி (தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம்) 10-0-0

தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம் வி. விசுவநாத பிள்ளை இயற்றியது. 676 பக்கங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் நேரான தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் கொண்டது. 6-0-0

கலாநிலயம்,
 புரசைவாக்கம், சென்னை.

நம்பிக்கையான புஸ்தக வியாபாரிகள்

தமிழ், இங்கிலீஷ், தெலுங்கு, விரித்தி புஸ்தகங்கள் எல்லாம் எங்களிடம் கிடைக்கும். தேவையான புஸ்தகங்களுக்குக் கெழுதவும்.

கே. எஸ். மணியம் அண்கோ,
 புஸ்தக வியாபாரிகள், இராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

வித்வான் த. சண்முகக் கவிராயரின

:: மகா பாரதம் தமிழ் வகனம் ::

நிருந்தமான உயர்ந்த பதிப்பு

இது நிறந்த சென்னை காகிதத்தில் எண்குஅச்சிடப்பட்டு கலிபோனியா செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூ. 3. (2) சபா, ஆரணிய, விரடா பர்வம் அடங்கியது ரூ. 5. மற்ற பர்வம் அச்சில்.

பாலவினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்ணையார்ப்பேட்டை, வண்ணார்ப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

ஆயுர்வேத ரத்ன பண்டிட்

பாக்டர் N. V. ஸ்ரீராமாசாரியார்
 அவர்களின்

‘மஹா சந்தனாதித் தைலம்’
 (ரிஜிஸ்டர்ட்)

ஒப்புயர்வற்ற இத்தைலம் மூளைக்குப் பலத்தை அளித்து ரூபகசக்தியை வளர்ப்பதிலும் ஈரணியை நீக்கி, கூர்நிலைக் கருமையாகவும் மழுமழ்பாகவும் வளர்ச்சி செய்து அறிவையும் ஆற்றலையும் வளர்ப்பதில் பெயர்பெற்றது. சபால உஷ்ணம், மறதி மனச்சோர்வு, மயக்கம் மந்தப்பார்கை, தலைவலிபோன்ற கோய்களைப் போக்கி ஆண்கள் தந்தை அளிக்க வல்லது. மூளைமயக் குளிர்ச்சி செய்து மனோரம்பியத்தை. வளர்க்கும் இத்தைலம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களால் போற்றப்பட்டது. ஒரு முறை உபயோகித்துப் பார்த்தால் இதன் அபாரசக்தியும் பெருமையும் எண்கு விளங்கும்.

1 மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய 12 அவுன்ஸ் புட்டி விலை ரூபா 5.

மதராஸ் ஆயுர்வேதிக் பார்மஸி
 விமிட்டெட், சென்னை.

மாணேஜர்.—வி. ரகுபதி, B.A., B.L.
 தடால் பெட்டி 151, சென்னை.
 தந்தி விலாசம் ‘கல்பம்’ சென்னை.
 ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரத்திற்கு எழுதவும்.
 கேடலாக இனும்.

தமிழன்பர்களே! இவரைத் தெரியுமா?

இவரே நற்காலத் தந்திரமையும், டெலிபோனியும் சிராமபோனியும், சினிமாவையும், மின்சார விளகுகையும் கண்டுபிடித்தவர் கம்பியில்லாத் தந்திக்கு வழிகாட்டியவர். ஏழைக் குடும்பத்தில் 1847-ல் பிறந்து, தாய் சொல்லிக்கொடுத்த கல்விநிலை பத்திரிகை விற்பவராயிருந்து எண்ணிலாப் புதுமைகளைச் செய்து அமெரிக்காவில் பெருஞ் செல்வராய்த் திகழும்.

தோமால் ஆல்வா எடிசன்

இவருக்கு இப்போது வயது 84. இன்னும் ஊண் உறக்கமின்றிப் புதிய கருவிகளைக் கண்டுபிடித்து வருகின்றார். இப்போது இலைகளின்மீறும் ரப்பர் எடுக்க முயற்சிக்கின்றார். இவர் ஹென்ரி போர்க்கு நண்பர்.

இவரது வரலாறு படிக்கப்படிக்க இன்பத்தரும். ஆப்டோன் படங்களுடன் உயர்ந்த காசிடம் அழகிய கட்டடம்.
 விலை ரூபா 1-4.

தயார் செலவு அனுகூலம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் விமிட்டெட்.,
 6, பவளக்காரத் தெரு, சென்னை.